

20 ANIVERSARI

Biblioteca Rafael Vià i Barnils-Arbú.
1351542409

DISCOTECA

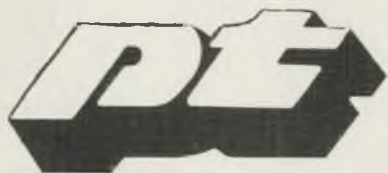

Camprodon, 15

ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES

CAFÈ • BAR • SALA DE T.V. • DISCOTECA

MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 BLANES

Sumari

- 1.- A. Casellas.
- 2.- Pròleg/Nota.
- 4.- Tots hi tenim veu
- 5.- Natura.
- 6/11.- Dossier:Festa Major /Vacances.
- 12.- Pel.lícula d' Arbúcies d'en Pepet Pol.
- 13.- L'esqueix per M. Noguera. Racó dels encanteris.
- 14.- El nostre ahir, per R.Vilà.
- 15.- Escó per a poetes. Fets.
- 16/17.- Tot xerrant amb...
- 18.- Llibres.
- 19.- Cinema i teatre.
- 20.- 29-01-81 per en Puigví i Funollet
- 21.- Llenguatge popular. Tirallonga dels monosíl·labs per Pere Quart.
- 22.- Retal·le premsa. Reflexions sobre un fet...
- 23.- Col.laboradors.
- 24.- El pla general a debat.
- 25.- Salut Pública. Conselleria de Salut Pública.
- 26.- Cultura, culturata, culturassa.
- 27.- Concurs.
- 29.- Esports.
- 30.- Mainada.

CONSELL DE REDACCIÓ:

R. Costa, M. Gisbert, M. Noguera.
EDITA: Conselleria de cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies.
IMPRESSIÓ: Impremta Trema.
Nº REG. PROP. IND.: 964913
classe 16ª.

NOTA IMPORTANT: PERXADA no es fa responsable ni sotascríu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, el responsable n'és el signant. PERXADA ofereix les seves pàgines a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut. Per qualsevol consulta relacionada amb el contingut de la revista, us heu d'adreçar necessàriament al Consell de Redacció

- PRÒLEG -

En escaure's que som a l'estiu i que aquest número extraordinari d'agost-setembre (a l'equip també ens cal un petit parèntesi dins del nostre pla de treball!), hem cregut del tot adient tractar-hi dues qüestions lligades en aquesta època de l'any. L'una feta de tradició, però que a mida que els temps canviaren, i amb ells també ho feia l'estructuració de la societat, ha anat deixant d'ésser «L'esdeveniment de l'any»: La Festa Major.

L'altra és clarament innovadora, i si bé anys enrera només era un gaudi per a un grupat de privilegiats, poc a poc ha anat fent forat en els nostres costums, fins a ser-ne un fet natural, i diríem que fins i tot imprescindible: Les vacances.

Per tal de parlar-ne a Perxada, hem escollit dues maneres diferents d'enfocar-ho:

Pel que fa a les vacances, pensarem que el millor fóra de publicar-hi tota aquella informació i dades que a l'hora de decidir com emprar aquests dies, pot ésser de gran utilitat. d'aquí va sorgir el treball: «Estiu i vacances».

Referent al tema de la Festa Major vam optar per iniciar una experiència nova, engrescada-ra, espontània... Sotmetre la qüestió a debat obert. Tot i que la convocatòria va ésser feta pública en poc temps i va anar tot un xic de pressa, el diàleg tanmateix va ésser positiu i enriquidor, i les conclusions que d'ell en sortiren les podeu llegir en el dossier.

* * * * *

Volem fer unes puntualitzacions. Pensem que un article (per baladrer que sigui) no fa una revista. Es tracta de millorar tots i cada un dels seus espais i guarir-la d'allà on coixeja. En aquest número hem intentat mantenir i ampliar els apartats nous que s'han anat encetant, i que hem introduït orientades pels resultats de l'enquesta efectuada per Perxada (vegeu les dades publicades a Perxada-número 15), on quedava ben palès que es volien veure ampliades aquestes seccions, per ordre de preferència: aportacions culturals, ecologia i natura, història i tradició i festes populars, a fi de millorar el tarannà de la revista. Esperem que això es vagi aconseguint pas a pas, però amb fermesa.

CONSELL DE REDACCIÓ

NOTA: En l'escrit que els grups del GliP i de la UCD varen repartir pel poble, per tal de comunicar la seva decisió de dimitir en pes, esmenten una sèrie de temes que retreuen a la Candidatura amb majoria a l'Ajuntament, CUPA, per haver-los dut a terme, «sense tenir-ne en compte les nostres crítiques i suggeriments ja que les decisions estaven degudament preses d'antuvi» (paraules textuais)

Entre aquests s'hi troba un punt que fa referència a la nostra revista i que és el següent: «l'edició de Perxada a càrrec de la Conselleria de Cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies, sense que consti al Pressupost Municipal».

Si bé no trobavem massa necessari publicar un aclariment, puix els autors de l'escrit saben (i de sobres!) que Perxada s'autofinancia, després de sospesar-ho hem pensat que potser valdria la pena de fer-ho per si algun arbucienç no estava massa al corrent de la nostra trajectòria i evitar-li mal-entesos.

Des del primer número i en diferents editorials hem dit i reiterat que Perxada, malgrat que es fa a la seva portada que es editada per la Conselleria de Cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies, per efectes legals, es totalment independent i subsisteix econòmicament en part mercès a la venda de la revista, en part mercès a la publicitat que s'hi inclou.

Aquesta qüestió fins i tot va estar debatuda en el Ple de 8-Maig-80, quan es tractava de les assignacions pel Pressupost de cada conselleria, i es va fer públic a través del full informatiu número 9 el que segueix:

«Josep Farrarons demana aclariments sobre assignacions d'alguna de les conselleries: Esport i Cultura concretament.

Dolors Horta aclareix que la revista Perxada és autònoma en el seu funcionament administratiu i financer i que per tant no entren ni surten cinc cèntims de les arques municipals destinades a aquesta revista».

De tota manera creiem que si Perxada es veu amb la necessitat de demanar alguna subvenció a l'Ajuntament, hi té el mateix dret que qualsevol altra Entitat o Associació del poble.

Tanmateix qui desitgi o tingui interès en repassar l'estat de comptes de la Revista, només cal que s'adrexi al Consell de Redacció i ho demani.

Clau i català!

-L'equip de Perxada-

TOTS HI TENIM VEU:

Les Enramades, segons el meu punt de vista, han perdut tot allò que tenien de típic i tradicional d'anys enrera, és a dir, que des del moment que jo recordo, que les Enramades encara tenien aquella emoció que un jove del carrer uns mesos abans, ja estava impacient per poder trobar la balladora, per poder ballar la «dansa», doncs això ja no existeix. També era emocionant la passada, per poder guanyar amb el nombre d'atxes, encara que molts no ho creguin, hi havia molta rivalitat. També ha canviat molt la gresca que es feia en el ball amb allò del ball «robat», el ball de la «carta», i el típic ball dels «casats». Parlo més que res per la dansa del «Castell», on ara actualment ja no s'hi fa res de tot això, i a més també el lloc on es balla la dansa s'ha fet petit i no s'hi pot ballar. També vull dir, que a la passada tampoc s'hi pot anar perquè és un gamberrisme fet, i és per això que la gent no hi va, ja que aquest any només hi havia «37 atxes», quan jo recordo que en el Castell n'havia comptat més de «250». Això vol dir que si no hi posem remei, s'acabarà, que no hi anirà ningú.

Doncs jo des d'aquí proposo i em faig voluntari per ajudar a fer una reestructuració de les Enramades, que pugui anar més o menys bé per la gent del nostre poble.

RAMON CORTINA

L'Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana aplega avui per avui més de cent joves menors de vint-i-sis anys d'arreu dels Països Catalans. La seva funció vol ser clara: donar a conèixer les obres del jovent d'avui, que tot sovint no pot accedir a la publicació donades les múltiples dificultats que s'ofereixen i alhora bastir uns contactes de col.laboració i coneixença entre aquests escriptors.

La feina feta és ja considerable. Al País Valencià i a les Illes funcionen grups de treball força estables així com a algunes comarques del principat (Barcelona, Berguedà, Osona, La Noguera, Solsonés, Baix Camp...). També han aflorat grups per especialitat amb publicacions autònomes (Poesia i Narració). Les revistes que acullen els textos dels nostres associats són força i el servei d'informació que hem bastit i que té al dia a tothom qui s'hi vol acollir ha aconseguit uns fruits considerables: els joves escriptors han accedit a la conquesta dels premis i els accessits.

Ara, ens agradaria que el fenomen d'estengués més, per a això ens adrecem a les revistes de comarques per a trobar gent que vulgui fer el camí amb nosaltres. A la llibreria EL PONT podreu trobar gratuïtament alguns dels butlletins que hem anat publicant.

Si la proposta us interessa podeu adreçar-vos a:

JULIA GUILLAMON I MOTA
C/ Castell, 1 Arbúcies (La Selva)

CARLES MOLINS
Rambla, 36 4art. 2ª Barcelona (Barcelonés)

Benvolguts!

L'altre dia, divendres dia tres, a dos quarts de set del matí, em sotregaren de tal manera que vaig despertar-me del meu Somni, podia haver estat un desvetllament romàntic, per exemple, doncs no!: foren set-cents mil litres d'aigua glaçada!. Em guaito els dits... encara els tinc blaus de l'enganxada, bons «beeafteks» per l'inflor i passejades infructuoses pels Bancs, tots tan ocupats, uff! impossible de buscar-hi un mínim de repòs... en calderilla.

No recordo el temps precís que durà la dormida ensomniada -foren tres-quatre-cinc-sis mesos- el temps és relatiu diu Albert.

Mentre anàvem gestant el Festival de Música ens en veiérem de tots colors: Llargues xerrades als Bars, contactes amb diferents Entitats del Poble, viatges propagandístics, anar a veure gent, en uns mots: feina, feina, feina, feina, feina. Això de la feina no ens espantava ni deturava cara la creació d'aquest Muntatge Artístic-Cultural; però renoi! trebanquetes per part de l'Associació de Pares d'Alumnes del Dr. Carulla i el Claustre de Professors no ens en varen pas faltar: eren els dolents del Somni. D'altra banda les llengües metzinoses, escamparen rumors arreu de la Vila i fins i tot pot ésser a les rodalies:

- Això del Rock serà un niu d'endrogats!
- No respectaran res... arrasaran tot el que trobin per davant, arbres - vidres - tanques - tot - tot ...
- Són gent per a civilitzar!
- Duran la perversió sexual a la Vila!

A la fi es realitzà el Magne Espectacle, tothom ara sap i coneix, amb coneixement de causa què és el **1er. Festival de Música Rock-Folk-Jazz d'Arbúcies.**

Us agraeixo la publicació d'aquesta lletra a la Secció Tots hi tenim Veu, rebeu una encaixada d'en

MANEL BONFILL

Sovint hem recordat les històries que d'infants ens contaven els nostres avis sobre un animallet allargassat que, enfilant-se per les parets entrava en les nostres cambres i, entre altres destrosses, rosegava i feia malbé la roba. Tant era així, que fins i tot arribàvem a odiar-lo i més d'una vegada el vàrem foragitar de mala manera.

La realitat, però, n'és una altra.

És veritat que entren dins dels pisos, però ho fan simplement per a caçar insectes i papallones que acostumen a reposar a les parets i al sostre, sobretot durant les nits d'estiu que el temps refresca, car llavors els insectes acostumen a entrar a les vivendes que són més caluroses que no pas l'ambient de fora.

La seva agilitat per a enfilarse per les parets és tan gran que,

fins i tot, pot caminar pel sostre, cap per avall.

Això és degut que a l'extrem dels dits porta uns coixins en forma de ventosa que li permeten agafar-se fortament a les parets, per més llises que siguin (Fig. 1).

Fig. 1

Aquesta modificació dels dits fa que fins i tot perdi l'ungla, que solament conserva als dits 3 i 4.

És un animal relativament petit, car amb cua i tot no fa més de 15 cm. de llargada. El cos i el cap són plans a la vegada que amples i estan coberts de prominències que li donen un aspecte força espinós. De color marró a gris porta dues bandes més fosques que es veuen molt bé en els animals joves. La cua d'aquest animal presenta una seguida de curiositats. En néixer, els animals tenen la cua del tot blanca, d'adults és fosca i espinosa i quan se'ls trenca regenera llisa del tot.

Animal nocturn, té els ulls gran amb la nineta del ull vertical. Les parpelles, el mateix que passa en les serps, són transparents i es troben soldades entre sí, de manera que fixa la mirada constantment.

La femella posa dos ous a finals d'abril i dos més a finals de juny. Els diposita en les escletxes dels murs i de les pedres del terra. La incubació dura uns 120 dies i és feta per la calor del sol. Això sí, quan les cries neixen tenen de quatre a cinc centímetres de llargada.

El dragó és un animal tímit i fuig de la llum i de les persones. Quan es tracta, però, de defensar el seu territori es torna agressiu amb el foraster i el persegueix a gran velocitat cridant i intentant mossegar-lo.

Diguem per acabar que, a despit de les històries que ens contaren, el dragó és un animallet molt útil per l'home car elimina un seguit d'insectes que si no del tot perjudicials sí que són molestosos i per això sol cal que el respectem com cal.

El dragó és una espècie típicament del nord d'Àfrica. La seva presència a casa nostra es deu al fet que a les darreries de l'Època miocènica, la zona sud de la península estava unida al Riff africà i això permeté que algunes espècies d'animals, entre elles el dragó, la colonitzessin. Més tard, quan aquesta regió s'uní definitivament a la resta de la península, aquestes espècies si estengueren i arribaren a Catalunya (Fig. 2).

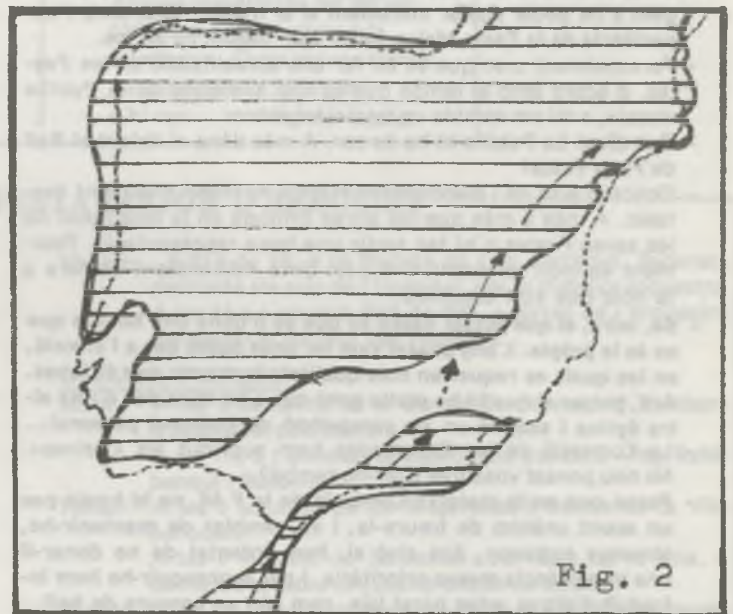

Fig. 2

GERMAN ALVAREZ PEREZ
Catedràtic de Ciències Naturals

DOSSIER:

DEBAT PÚBLIC:

El proper dimecres 29 de juliol, varem organitzar un debat públic.

El tema a tractar: **La Festa Major** de la Vila. Tot i que es va convocar amb un marge de temps breu (la idea ens va sorgir de sobte), la xerrada va sortir reeixida i el diàleg va ser espontani.

Hi varen participar diferents entitats del poble (Representants de la Comissió Festa Major, de la Comissió d'Enramades, Equip Perxada, Grup d'Escoltes i Animació, . . .) el Conseller de Turisme, i també gent a títol personal.

- **Si la Festa Major fos un negoci, l'agafaria una empresa privada pel seu compte . . .**
S'ha encetat el diàleg; aquest és un bon punt a tractar!
- **A què atribuïu, principalment el dèficit (159.763 ptes.) de l'any passat?**
- En bona part que els actes que s'organitzaren el dilluns tot i que varen representar unes despeses econòmiques molt elevades per a la Comissió, en ésser actes d'una notable qualitat (**Cançó d'amor i de Guerra 192.450 ptes, La Serpentina 90.000.- . . .**) no varen tenir la concurrència que era d'esperar. Pel que ens veu el dilluns és el dia «fluix» de les festes . . .
- **Sí, de fet els dies «bons», els de més assistència són sempre el diumenge i el dimarts; això es fa ben evident.**
- Enguany hem volgut solventar-ho empentint el pressupost destinat a actes del dilluns. L'obra de teatre representada pel Grup d'Art Teatral d'Arbúcles, de manera gratuïta ens suposarà un estalvi a tenir en compte.
- **Veieu, i quan l'any passat ens vam plantejar fer ball el dilluns o no, semblava que per tradició s'havia de continuar; que la gent s'ho podia agafar malament si el treiem. Ara, amb l'experiència de la Festa Major del 80 hem decidit no fer-ne.**
- Personalment crec que és bo fer una actualització de les Festes, d'acord amb el temps que es viu. L'elecció de la Pubilla mateix, a mi em sembla un fet del tot sobrer.
- **Què dius! La Pubilla hi ha de ser. A més dona al·licient al Ball de FI de Festa!**
- Doncs jo això de l'elecció de la Pubilla ho trobo totalment desfasat. A més a més que les altres Entitats en la celebració de les seves Festes n'hi fan sortir una bona representació. Realment és molt reiteratiu fins i tot diria ridiculitzant de cara a la noia que surt escollida.-
- **Bé, mira, el que potser passa és que se li dona una imatge que no és la pròpia. L'any passat vam fer unes bases per a l'elecció, en les quals es requerien més qualitats humanes que físiques. Ara, potser sí que hi ha molta gent que s'ho mira des d'una altra òptica i esdevé un xic competició de lluïment personal...**
- La Comissió de les Enramades hem suprimit les «Reines». No heu pensat vosaltres a fer-ho també?
- **Passa que en la mateixa Comissió de la F.M. no hi havia pas un acord unànim de treure-la, i va semblar de mantenir-ho, almenys enguany. Ara això sí, hem intentat de no donar-li una importància massa prioritària, i per aconseguir-ho hem introduït d'altres actes paral·lels, com són un concurs de ball... perquè surti la cosa més reeixida i l'elecció de Pubilla no esdevingui «l'acte», de la diada. De tota manera caldria saber l'opinió de la gent abans de res!**
- El pressupost d'aquesta Festa Major és de...?
- Hem previst que ens costarà, por més o menys 1.600.000 ptes. Una part molt important d'aquest se'ns l'emporta l'envelat, que ens costa 500.000 pessetes.
- Ondia mig milió!. És caríssim, no?
- **Ma i tant!. Això vol dir que, a part de fer cau i neta de les despeses del conjunt, orquestra, o acte previst, s'han de fer cada dia 125.000 ptes. només per amortitzar l'envelat.**
- Ens lliga ben bé de peus i mans . . .
- **Tanmateix esperem que el futur poliesportiu ens solventarà aquesta qüestió, ja que en tenir un lloc cobert, i de franc a disposició ens estalviarem les fortes despeses que suposen el lloguer de l'envelat.**
- **Tant de bo ja el tinguéssim enguany!**
- I no seria bo que una empresa privada es fes càrrec de l'envelat i dels actes que s'hi fessin, i els populars els organitzés la Comissió, pagant-los a càrrec de la subvenció que dona l'Ajuntament?
- **No fotem!. Així donaries els actes a treure'n calés a un particular i els de franc a càrrec del poble.**
- No ho veig pas així!. L'any passat amb els diners de la subvenció, a part de pagar els actes populars es va haver de fer front a part del dèficit dels actes de l'envelat. Per tant de benefici en aquests darrers no n'hi ha.
- **Tens part de raó. Però tingues en compte que això és així perquè es fa a preus assequibles per a tothom. Ara una empresa privada, com és natural, intentaria fer un negoci, i és clar, posarien uns preus molt alts d'entrada. Llavors sí que tindrien superàvit. I això és precisament el que es vol evitar. Posant preus baixos s'acosta la Festa al poble.**
- Sí, l'envelat carrega molt el pressupost, però també cal tenir en compte que es fan molt actes populars, amb entrada franca, que comporten despeses de contractació i en canvi no hi ha cap guany.
- **D'acord. Però és que la subvenció que surt de les arques municipals va encaminada precisament cap aquí: que hi hagi preus d'entrada no massa cars i actes al carrer.**
- Sí, ja està bé de fer aquest tipus d'actes, i són del tot necessaris, al meu entendre, però en les dates en que s'escau la Festa Major, molts som fora de vacances i no ens n'aprofitem, i tanmateix els diners de l'Ajuntament són de tot el poble . . .
- **És cert el que dius. Per la nostra Festa Gran, nosaltres també solem ser fora d'Arbúcles, i en canvi gairebé sempre podem anar a la d'Hostalric en ensopegar-se a finals de juliol, quan la gent encara no ha començat les vacances. El juliol passat, tot i que hi havia uns preus molt més alts, l'envelat d'Hostalric era ple com un ou!.**
- I és que a més a més que no hi ha massa gent, aquests són els dies en que tant l'envelat com els conjunts i orquestres es contitzen més de tot l'any. Mireu per posar un exemple, un conjunt que normalment cobra 40.000 pessetes en qualsevol època de l'any, per venir aquestes dades ens demana 80.000.- Això ells mateixos t'ho diuen.
- Però això no és gaire ètic per part seva, no?
- Jo ho trobo un frau!
- **No home, no. Sospesem les coses. Per les dates de la Mare de Déu d'Agost és quan tenen més ofertes, perquè és el fort de Festes arreu del País, i se'ls ha d'anar al darrera. S'ha de pensar que la seva feina és molt variable segons els mesos . . .**
- Potser sí. No ho veig massa clar, però . . .
- **I mira per on la Festa Major d'Arbúcles sempre s'ensopega al bell mig d'aquests dies!**
- Antigament diuen que se celebrava pels Patrons de la Vila, per què es va traslladar?
- **En aquell temps a la Vila hi havia molta pagesia, i era la temporada en que hi havia més feina al camp. No la podien abandonar i per tant els era impossible de participar en la festa . . . això va motivar el canvi.**
- Em sembla bé, però tanmateix ara ja gairebé no en queda de pagesia a Arbúcles. Jo trobaria encertat de retornar-la a la seva data d'origen.
- **Però Sant Quirze i Santa Julita s'escauen massa a prop de les Enramades. Crec que seria millor pel juliol, o finals d'agost-principis de setembre.**

LA FESTA MAJOR

- S'hi avindrien les empreses?
- A ells no els afectaria, perquè, si bé fora de vacances continuarien essent festes locals.
- De tota manera si això sembla oportú, valdria la pena fer un sondeig d'opinió, casa per casa a tot el poble d' Arbúcies, plantejant la qüestió. No us sembla?

Fins aquí un extracte del debat. S'ha clos amb una idea molt interessant: Canviar el dia de la Festa Major (posar-la fora de vacances), representaria que la majoria dels arbuciençs hi poguéssim participar, i d'altra banda, també seria bo d'allunyar-la de les diades repletes de Festes, en què per contractar els espectacles et fan pagar un ull de la cara.

Estalviariem calés i seriem més colla a viure-la!

La proposta ha estat llençada.

Arbuciençs, diem-hi la nostra!

-Consell de Redacció-

LES VACANCES

Les vacances és el descans que a tothom ens convé tant. Allà on hi hagi aigua salada hi trobarem molta gentada.

A tothom ens convé perquè un descans ens va bé.

Tant si plou com si fa sol tothom anar-hi vol. -Agnès Casals-

L'ESTIU

L'estiu és la segona estació de l'any, i és la més divertida. Alguns prefereixen fer les vacances al mar i d'altres a la muntanya. Quan alguns tornen de vacances els altres se n'hi van. -Agnès Casals-

PROGRAMACIÓ DE LA FESTA MAJOR D'ARBÚCIES

DIVENDRES, 14 D'AGOST

Vespre: a 2/4 de 9, cercavila amb els **Serafins, Cap-grossos i Gegants**.
Pregó de la Festa Major, a la Plaça de la Vila.
A les 11 **Ball Popular**, a la Plaça de la Vila, a càrrec del conjunt «LA RODONA».

DISSABTE, 15 d'Agost

Mati: A les 9 cercavila amb la **Banda de Cornetes i Tambors d'Arbúcies**.
A les 11, a la Plaça de la Vila, actuació de l'animador per a mainada «**Càntir**».

Tarda: A les 5 actuació de les **Majorettes i Banda d'Arbúcies** pels carrers de la Vila.
A les 7, a la Plaça de la Vila, actuació del **Grup de Dansa Del Gelg**.

Vespre: A 2/4 d'11, a l'envelat tindrà lloc un espectacle de música catalana a càrrec de la **MARINA ROSSELL** i el grup **Noves Arrels**.

DIUMENGE, 16 d'Agost

Mati: A les 10, cercavila amb **Els Serafins**.
A les 12 concert matinal, amb l'orquestra **Sensació**, a l'envelat.

Tarda: A 2/4 de 7, Audició de Sardanes a la Plaça de la Vila, a càrrec de l'orquestra **Sensació**.

Vespre: A 2/4 de 10, a la Placeta de Can Ferragut, Serenata dedicada als avis de l'Hospital, per la mateixa orquestra
A les 11 a l'envelat **Ball de Nit**, a càrrec de l'orquestra **Sensació** i el conjunt **Los Hidaigos**.

DILLUNS, 17 d'Agost

Mati: A les 9 cercavila de la **Banda de Cornetes i Tambors d'Arbúcies**, pels carrers.
A les 11, a l'envelat, acutació dels pallasos «**Pep Saltibanqui i Bocol**».

Tarda: A les 5 actuació de les **Majorettes i Banda de la Vila** pel poble.
A les 7 Audició de Sardanes a la Plaça de la Vila, a càrrec de la cobla-orquestra **Clutat de Girona**.

Vespre: A les 10, representació de l'obra «**La Boira, o recels d'una nit**», a càrrec del «**Grup d'Art Teatral d'Arbúcies**» a l'envelat.

DIMARTS, 18 d'Agost

Mati: A les 12 concert per l'orquestra **Maravella**.

tarda: Ballada de Sardanes a «**Can Quadres**», a les 5 de la tarda (Repartició de xindria i meló per a tothom).

Vespre: A 2/4 de 10 Serenata a la Plaça de la Vila.
A les 11, a l'envelat, amb l'orquestra **Maravella** i el conjunt **Genlon's**.
Elecció de la Pubilla i repartiment premis concursos.

ESTIU - VACANCES

AGOST

1. Alella / 2. Oliana / 1. Constantí, Gerri de

la Sal, Olivella, Sabadell, Sant Feliu de Guíxols, Sort, Torelló, Vilabella, Vilac i Vila-juiga / 3. Bagà, Cervelló, la Garriga, les Masies de Voltregà, Sallent de Llobregat, Pardiniés, Tavernoles, Vila seca de Solcina, Vinyoles d'Orís i Biure d'Empordà / 4. Argentonà, Lloà, Pals, Poboleda, Rasquera i la Serra d'Aïmos / 5. Betlan, els Pallaresos, el Pla de Cabra, el Port de la Selva, Rocafort de Queralt, Sitges i Vilanova i la Geltrú / 6. Alfés, Bellprat, Golmés, Margalef, Rocafort de Vallbona, Sant Just Desvern, Sant Salvador de Toló, Talavera, la Torre de Claramunt i Vimbodí / 7. Parets / 9. Pont de Suert / 10. Argençola, Bescanó, la Galera, Gratallops, Guardiola de Berguedà, Llorenç del Penedès, el Pinell de Brai, Sant Climent de Llobregat, Sant Feliu de Llobregat, Sant Llorenç d'Hortons, Sant Llorenç de la Muga, Sant Llorenç Savall, Vilalba dels Arcs i Vilatorrada / 11. Botarell / 13. Sant Hipòlit de Voltregà / 15. Ager, Aguilana, L'Alba Vell, Albarca, Alcarràs, Arbeca, Arbúcies, Badalona, Balsareny, Barberà del Vallès, Batet de la Serra, Bellvei del Penedès, la Bisbal del Penedès, Bolòs, el Bruc, Capellades, Cardeu, Castelló de Farfanya, Castellví de la Marca, Copons, Cubelles, Darnius, la Figuerosa, Freixenet de Camprodon, Freixenet de Segarra, Gósol, la Canonja, la Tallada d'Empordà, Llardecans, Manlleu, Martorell, Maçanes, Maials, Montmeló, Moià, Olost, Organyà, el Pla de Cabra, Puigpelat, Querol, Ribes de Freser, Roses, Salitja, Sant Boi de Lluçanès, Sant Guim de la Plana, Santa Maria de Miralles, Santa Pau, Soleràs, Su, Talteüll, Torrelavit, Ustrell, Vallcebre, Vallmoll, Vilalba Sasserra / 16. Alcover, Amposta, Bot, Cardona, Castelldefels, l'Hospitalet de Llobregat, Malgrat, Sant Quirze de Besora, Seva, Talamanca, Toloriu i Tortellà / 18. Cambrils i Escafó / 19. Els Guàrdams i Tarragona / 20. Ascó, Castellbisbal / 24. Albinyana, Alió, Balenyà, Bellmunt d'Urgell, Bordils, la Sènia, Freginals, Igualada, Montferri, Prat de Comte, Riba-roja d'Ebre, Roda de Berà, Sant Bartomeu del Grau, Sidemont, Sitges, Torredà, la Vallidà / 25. Cerrit de Ter, Orís, Vilassar de Dalt, Taradell, Torrelles de Foix, i Torroella de Montgrí / 26. Sardes / 27. Maldà / 28. Vilanova d'Escornalbau / 29. Nulles, Palau d'Anglesola, Palau de Noguera, Pineda, Sant Hilari Sacalm, Sant Joan Despi, Vilafranca del Penedès, Vinaixa / 30. Manresa, Mualcamp i Ripollet / 31. Sant Ramon / primer dissabte, Sant Guim de Freixenet / primer diumenge, la Llacuna i Papiol / segon diumenge, Polinyà del Vallès / diumenge després del dia 15, Santa Coloma de Queralt i Tona / tercer diumenge, Arbúcies, Castellar

SETEMBRE

1. Centelles, Dosrius, el Figaró, Torà de Riubregós / 2. la Febró, l'Escala, Rosselló, St. Antolí i Vilanova / 4. Torredembarra / 7. St. Sadurní d'Anoia, Vidreres / 8. Aldover, Berga, la Bisbal de Falset, les Borges del Camp, Bovera, Cadaqués, Caldetes, Cambrils,

Us oferim aquestes pàgines informatives, estretes de la Guia per a Vacances, publicada enguany per la Generalitat.

Esperem que el seu contingut sigui d'utilitat i serveixi d'informació tant pels que volen sortir fora del país, com els que romandrem a les nostres contrades.

BONES VACANCES I FESTA MAJOR!

Rosa i Margarida

Canet de Mar, l'Espluga Calba, l'Estany, la Fatarella, Garcia, Garriguella, Guissona, Horta de Sant Joan, Juncosa de les Garrigues, la Jonquera, la Morera de Montsant, les Bordes, Llerona, Llinars del Vallès, Montblanc, Mont-roig, Olot, Piera, la Pobla de Montornès, Puigcerdà, Ribera de Cardós, Sant Adrià del Besòs, Sant Carles de la Ràpita, Sant Celoni, Sant Cugat del Vallès, Sant Hipòlit de Voltregà, Santa Maria de Martorelles, Sanauja, Seròs, Solsona, Tordera, Tremp, València d'Aneu, Viella, Viladrau, Vilanova de Bellpuig, Vilanova de Segrià / 9. Forès, Verdú / 12. Calders, Colomers, Lliçà de Munt, Martorelles / 14. Bellpuig d'Urgell, Cabra del Camp, Conques, la Floresta, la Granadella, la Riera de Gaià, Ponts, Torrefarrera / 16. Collbató, Salàs, Tiana, Vilafant / 21. Riudecanyes, Vallirana / 22. La Portella / 23. Calella, Roda de Ter, Tarragona / 24. Almacelles, Barcelona, Besalú, Santa Coloma de Farnès, Escaladei, Vallgorguina / 25. Algaire, Reus / 27. Alps, Llanars, Prat de Llobregat, Sarrià, Sils, Tredòs / 29. L'Albiol, Alcanar, Alforja, Almatret, Almofter, Castellar de N'Hug, Molins de Rei, els Omellons, Orpí, Os de Balaguer, Riudellots, Rupit, Setcases, Torroja del Priorat, Vallfogona de Balaguer, Vallromanes, Vespella de Gaià, Vila-sana / primer diumenge, Castellfollit del Boix, Montmajor, Mont-ral, Sant Andreu de la Barca / segon diumenge, Sant Feliu Sasserra, Tàrraga / tercer diumenge, Begur, Campdevànol, Envin, la Granada, Pla de Sant Tirs / quart diumenge, Sant Pere de Torelló / últim diumenge, Pujalt, Taús / diumenge després del 8, Agramunt.

APLEC DE SARDANES

16 D'AGOST

- V Aplec de la Sardana: matí i tarda. Plaça de la Vila. CORNUDELLA (Priorat). Cobla: Tàrraga.
- Aplec de la Sardana: matí. Jardins del Balneari. VALLFOGONA DE RIUCORB (Segarra). Cobla: una, a designar.

22 D'AGOST

- Aplec de la Sardana: tarda. Santuari del Tallat. ROCALLAURA (Urgell). Cobles: dues, a designar.

23 D'AGOST

- Aplec de la Sardana: matí i tarda. Arbres d'en Casals. SANT FELIU DE PALLEROLS (la Garrotxa). Cobles: Baix Empordà, La Principal del Llobregat, Mediterrània.

- Aplec de la Sardana: matí i tarda. Santuari del Tallat. ROCALLAURA (Urgell). Cobles: dues, a designar.
- II Aplec de la Sardana: matí i tarda. VILANOVA D'ESCORNALBOU (Baix Camp). Cobla: Badalona.
- V Aplec de la Sardana. (Artés-Moià-Castellterçol): tarda. Bosquet de l'Aplec ARTÉS (Bages). Cobles: Canigó, Genisenca.

30 D'AGOST

- IX Aplec de la Sardana: matí i tarda. Pineda del Casino. PERELADA (Alt Empordà). Cobles: Ciutat de Girona, La Principal del Llobregat, La Principal de Barcelona.

6 DE SETEMBRE

- Aplec de la Sardana del Bages: matí i tarda. Passeig dels FF.CC. SANT VICENC DE CASTELLET (Bages). Cobles: tres, a designar.
- Aplec de la Sardana "Ciutat de Tarragona": matí i tarda. Parc de Saavedra. TARRAGONA (Tarragonès). Cobles: La Principal del Camp. Dues més, a designar.
- II Aplec de la Sardana: matí i tarda. Font del Camp. MARTORELLES (Vallès Oriental). Cobles: Laietana, La Principal de Barcelona, Costa Daurada.
- VII Aplec de la Sardana. Tarda. Santuari de Queralt. BERGA (Berguedà). Cobles: tres, a designar.
- IV Aplec de la Sardana de Sarrià. Matí i nit. Col·legi Salessià. Plaça Consell de la Vila. BARCELONA-SARRIÀ. (Barcelonès). Cobles: Els Montgrins, Ciutat de Girona, Mediterrània, La Principal de Llobregat.

13 DE SETEMBRE

- XXXII Aplec de la Sardana. Matí i tarda. Parc Municipal. GRANOLLERS (Vallès Oriental). Cobles: Ciutat de Girona, La Principal del Llobregat, Jovenívola de Sabadell.

20 DE SETEMBRE

- XXXVIII Aplec de la Sardana: matí, tarda i nit. Parc de Can Solei. Plaça Ajuntament. BADALONA (Barcelonès). Cobles: Ciutat de Girona, La Principal del Llobregat, Badalona, La Principal de la Bisbal.
- VI Aplec de la Sardana de Tardor: tarda. Parc Municipal. TONA (Osona). Cobles: Genisenca, Costa Daurada.

PAPERS

DOCUMENTACIÓ NECESSÀRIA PER A SORTIR A L'ESTRANGER

El carnet d'identitat per passar la frontera als països més propers. Cal, però, que sigui vigent (els caducats, encara que renovats, no serveixen).

Per als altres països cal el passaport.

Els menors de 18 anys necessiten una autorització paterna signada a una Comissaria, Jutjat o Notaria. Si es té passaport, l'autorització ja no cal.

També necessiten una autorització especial els qui estan en edat militar. El fan a la "Caja de Reclutas".

A més a més, per entrar a alguns països cal un visat especial que pot obtenir-se a l'ambaixada respectiva. Informeu-vos-en als consuls.

Atenció, si aneu a treballar, a la documentació específica que fa el cas.

Alguns països exigeixen també un certificat internacional de vacunació.

Si aneu amb el vostre cotxe, penseu en els seus papers.

Si perdeu la documentació mentre sou a l'estranger, feu-ne una declaració a la policia del país i després dirigiu-vos al consolat espanyol. El millor, sempre, és no perdre-la.

- Trobareu informació a l'apartat "passeig pel món".

No és necessari el passaport per a R.F. Alemanya, França, Suïssa, Mònac, Bèlgica, Holanda, Luxemburg, Antilles Holandeses, Àustria, Andorra i Portugal.

Ara bé, aquestes normes poden canviar en qualsevol moment i pot tornar-se a demanar aviat el passaport.

NORMES DE LES DUANES

a) **Franquícia per a articles en entrar a la frontera espanyola:**

- No pagaran impostos els articles inferiors a 2.500 ptes.
- Determinats articles poden passar-se fins a una quantitat límit.
- Tabac (200 unitats).
- Alcohòl (depen del grau de la beguda).
- Perfums.
- Hi ha articles que es consideren en contra de la salut pública, els quals són impossibles de passar.
- Drogues.
- Armes, etc.

b) **Règim de moneda espanyola i divises estrangeres:**

Quan surten d'Espanya, els viatgers poden portar amb ells:

- Viatges d'estudis: Totes les despeses del viatge.
- Turisme: 80.000 ptes, per persona i viatge.
- Viatges professionals: fins 200.000 ptes. per persona.

c) **Reduccions:**

Les duanes poden no concedir els beneficis de viatger:

- Als menors de 17 anys.
- Quan es fa més d'una entrada o sortida al mes.
- En un viatge inferior a 24 h.

d) **Advertència:**

És important que si en sortir del país portem

objectes de valor, o bé dels considerats de contraband, els declarem en entrar al país pertinent; si no, podríem tenir problemes a la tornada.

LES FRONTERES

- **Seu d'Urgell:** frontera d'Andorra:

Horari: estiu: 8'00 h - 24'00 h
 ivern: 9'00 h - 21'00 h.

Lés: frontera amb França.

Horari: estiu: oberta les 24 h.
 ivern: 9'00 h - 24'00 h.

- **Coll d'Adres - Prats de Molló:**

Horari: de l'1 de juny al 30 setembre
 feiners: 9'00 h - 20'00 h.
 festius: 7'00 h - 24'00 h.
 de l'1 d'octubre al 31 de maig
 feiners: 9'00 - 17 h.
 festius: 9'00 - 20 h.

- **Port Bou - Cervere:** oberta tot l'any.

Horari: Del 15 de juny al 30 de setembre.
 Oberta les 24 h.
 Del 1 d'octubre al 14 de maig
 De 7'00 h a 24'00 h.

- **La Jonquera - El Pertús:** obert tot l'any les 24 h.

- **Fuigcerdà - Bourg-Madame:**

Horari: De l'1 de maig al 31 d'octubre.
 De 8'00 h - 24'00 h.
 De l'1 de novembre al 30 d'abril
 De 9'00 h - 22'00 h.

CARNETS

CARNET D'ESTUDIANT ISTC

Creat per la Conferència Internacional de Viatges per a Estudiants. És una identificació a efectes internacionals que permet l'obtenció de nombrosos avantatges (descomptes en entrades a museus, cinemes, teatres, etc.). És imprescindible també per a obtenir reduccions en alguns vols específics per a estudiants i reduccions en bitllets de vaixell i tren.

Per treure'l cal: document acreditatiu de ser un estudiant universitari o de Batxillerat, una fotografia i el preu del seu import, que cal renovar anualment, i el D.N.I. Enguany, el seu preu és de 75 ptes.

Pot obtenir-se a:

TIVE

Rambla de Santa Mònica, 8. BARCELONA

ACTES

Av. Portal de l'Àngel, 7 pral. BARCELONA

CARNET YIEE

Per a joves menors de 26 anys. Menys conegut que l'anterior, especialment a Espanya.

Vol ser l'equivalent al Carnet d'Estudiant, però per a tots els joves. Els qui ja tenen aquest, doncs, no els servirà de molt. Es pot obtenir a TIVE.

CARNET INTERNACIONAL DE CÀMPING (I.Z.V.)

Per acampar a alguns països és imprescindible ser membres de l'Associació Nacional. Aquest carnet cobreix la responsabilitat civil i danys a altres persones fins a 134.000 francs suïssos i és a més una carta de presentació per a l'acampada en terrenys lliures.

Per obtenir-lo cal:

- Omplir la Butlleta necessària.
- Enviar una fotografia.
- Una quota d'entrada de 800 ptes. i 1.300 l'any. Els menors de 25 anys només 600 ptes. d'entrada i 900 l'any.

Més informació:

Delegación española de la federación internacional de campings (I.Z.V.).

Edificio España. Grupo 4º Planta 15. MADRID - 13.

CARNET INTERNACIONAL D'ALBERGS JUVENILS YYHF

És imprescindible per a la utilització d'albergs de la joventut arreu del món. A més a més permet participar en nombroses activitats i viatges organitzats per la Federació Internacional d'Albergs de la Joventut (YYHF) amb bones condicions econòmiques.

Per a obtenir-lo cal D.N.I. o fotocòpia, dues fotografies, omplir l'imprès corresponent. Preus: menors de 25 anys, 400 ptes.; més de 25 anys, 650 ptes.

Pot obtenir-se a:

TIVE

Rbla. Santa Mònica, 9. - BARCELONA.

SANITAT I ASSEURANCES

VACUNES OBLIGATÒRIES

Alguns països exigeixen determinades vacunes especials:

Varola, per a tots els països d'Àsia, Àfrica i Amèrica, a excepció dels EE.UU. Serveix per tres anys després dels 8 dies se-

güents a la vacunació, o del mateix dia, en cas de revacunació.

Febre groga, per a tota l'Àfrica negra. Serveix per 6 anys després dels 10 dies següents a la vacunació, o del mateix dia, en cas de revacunació.

Còlera, per a l'Àsia i Àfrica. Serveix per sis mesos després dels 6 dies següents a la vacunació.

— Per a les vacunes obligatòries cal obtenir el certificat internacional de vacunació. A Barcelona poden obtenir-se a:

Sanitat exterior del port.

Passeig de Colom, 2. Tel. 301 62 25.

ALTRES VACUNES

Vetlleu sobre les vacunes normalment obligatòries al propi país: antipoliomèlfica, tetànica. Consulteu el vostre metge.

També són recomanables altres vacunes específiques, especialment l'antitifoidea, diftèrica, etc.

ALGUNS CONSELLS MÈDICS

Aquests consells mèdics que segueixen s'adrecen especialment a aquells que viatgen a l'estranger i, sobretot, als pocs que aniran cap als països tropicals.

Si, ja són prou coneguts, ens direu, però...

Les malalties tropicals s'obtenen principalment per l'aigua, els aliments, i les mans brutes. Mireu bé els aliments (llets, formatges, ous...).

Convé dur una farmaciola individual: esparadrap, mercromina, crema solar, aspirines o similars, un producte contra els insectes, medicaments a base de vitamina C, i medicaments contra les diarrees (si aneu a països tropicals, força), quelcom per a les basques i mareig.

Prendre el sol és fantàstic, però no el vulgueu tot per a vosaltres: l'excés de sol és un risc de febres, cremades, malestar...

Atenció amb els banys en llocs contaminats: podreu gaudir dels bons efectes de la societat industrial.

Guardar els aliments en refrigeració sobretot, la llet, els ous i la carn.

No abuseu de les begudes, begueu el que necessiteu.

Porteu barret per prendre el sol, poc temps al principi.

En cas d'insolació, refredar el cos i el cap amb gel; porteu el malalt al metge.

En cas d'ofegament fer la respiració boca a boca.

En llocs de poca higiene, afegir unes gotes de lleixiu a l'aigua de beure; també renteu les verdures i fruita amb aigua clorada: 10 gotes de lleixiu per litre d'aigua.

Si es produeix una ferida, bruta de terra o pols, abans de tot, renteu-la amb aigua i sabó, després feu-vos posar la injecció anti-tetànica.

L'ASSEURANÇA A L'ESTRANGER

Si esteu afiliats a la Seguretat Social pregunteu pel país concret on desitgeu anar: molts tenen convenis especials que us permetran una assistència gratuïta o el retorn de l'import de les despeses. D'altres, ni una cosa ni l'altra. En el primer cas, cal demanar uns vals abans de marxar. Demaneu-ho a l'Institut de Previsió.

Si esteu afiliats a altres entitats o mutualitats, pregunteu si aquesta té convenis amb d'altres països. Algunes en tenen.

— Aquesta assegurança pot estendre's per

setmanes (1, 2, 3 i 4) o per mesos d'1 a 12.

Podreu obtenir lo a TIVE.

Rambla Santa Mònica, 8. Barcelona.

ASSEURANÇA ISIS

L'Assegurança "Isis" és internacional, per a tot el món, i cobreix àmplia protecció per als estudiants en viatges i estades a l'estranger, cobrint despeses mèdiques, pèrdua d'equipatge i anul·lació de viatges (no vàlid, però, dins del país d'origen).

VIATJAR A PREUS JOVES

TREN

BITLLETS BIGE

Ofereixen la possibilitat de viatjar per les xarxes més importants de trens a Europa amb reduccions de fins del 50% a 2a classe. Els bitllets tenen una durada de 2 mesos, amb data oberta durant aquest temps. Per obtenir-lo cal ser menor de 26 anys. Alguns trajectes són limitats a dies concrets de la setmana: Atenció! Serveix per anar a Alemanya, Àustria, Bèlgica, Bulgària, Dinamarca, Finlàndia, França, Gran Bretanya, Grècia, Holanda, Itàlia, Noruega, Polònia, Portugal, Suècia, Suïssa, Turquia i Iugoslàvia.

— A França i a Itàlia és possible fer parades a les diverses ciutats (a França, però, cal la confirmació i comprar el bitllet d'anada i tornada. És possible també establir una ruta diferent d'anada i tornada).

— Poden fer-se també les reserves anticipades o prendre una llitera.

— Ara bé, amb aquest bitllet només poden viatjar en determinats trens i dies.

— Vegeu l'exemple d'alguns preus:

París	4.290 ptes.
París	7.343 ptes.
Brusel·les	4.736 ptes.
Amsterdam	5.685 ptes.
Dusseldorf	5.293 ptes.
Hamburg	6.508 ptes.
Copenhague	7.640 ptes.
Estocolm	9.097 ptes.
Londres	6.292 ptes.
Roma	3.590 ptes.
Ginebra	2.753 ptes.
Viena	5.184 ptes.

LA COLÒNIA D'ESTIU

RELACIÓ D'ENTITATS

Relació d'entitats que preparen o posen donar informació sobre colònies, campaments, casals d'estiu i altres activitats per a la mainada:

SERVEI COLÒNIES DE VACANCES. BARCELONA

Numància, 149-151. Barcelona-29. Tel. 230 16 06.

ESCOLA DE L'ESPLAI.

BARCELONA

Numància, 149-151 - Barcelona-29. Tel. 230 16 06.

SERVEI COLÒNIES DE VACANCES GIRONA

Francesc de Ciurana, 10 - Girona - Tel. (972) 20 49 80

ESCOLA DE L'ESPLAI

GIRONA

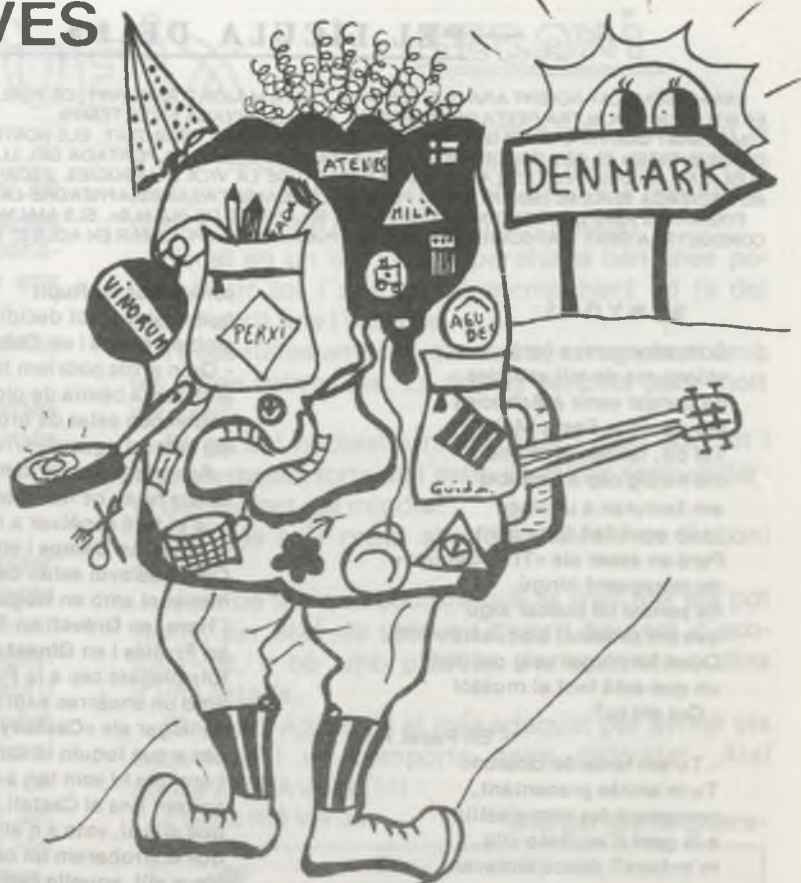
Francesc de Ciurana, 10 - Girona - Tel. (972) 20 49 80

SERVEI DE COLÒNIES DE VACANCES LLEIDA

Bisbe Messeguer, 2 - Lleida - Tel. (973) 22 15 64.

ESCOLA DE MONITORS

LLEIDA

CAMPS DE TREBALL

QUÈ ÉS UN CAMP DE TREBALL?

— És la convivència voluntària d'un grup de joves, que treballen en un projecte de dimensió social, per tal de contribuir a la pau i a la germanor entre les diverses comunitats d'arreu del món. Està fonamentat en aquests punts:

— El respecte dels uns i dels altres, i de llurs creences i idees, sense discriminació per raons de sexe, de races, de creences o de procedències socials.

— L'estudi i la discussió dels problemes que bateguen en la nostra societat.

— La col·laboració i el servei desinteressat.

— La convivència entre joves de diverses nacionalitats i la comunitat on fan llur servei.

A ple camp

El contacte amb la natura ha de potenciar vivències que portin a sentir-s'hi integrat, a entendre'n el seu llenguatge, i a establir unes relacions de mútua necessitat i profit.

Vida en grup

La intensitat de la vida en grup, a les Colònies, ofereix unes possibilitats considerables a nivell d'experiència de grup, de creixement i maduració de relacions, etc.

Són un moment privilegiat per potenciar el creixement i l'optimització de la sociabilitat, sense oblidar que aquest procés requereix uns moments d'interiorització personal. Socialització i personalització ensems, dos aspectes a treballar alhora.

— **SERVEI CATALÀ DE CAMPS DE TREBALL - SIPAJ.** (6 a 9).

Casp, 49. Barcelona-10. Tel. 226 67 00

— PEL LÍCULA DE LA VILA D'ARBÚCIES —

ENS HA SEMBLAT ADIENT ARA QUE SOM A LA FESTA MAJOR D'ENGUANY, DE PUBLICAR UN ESCRIT QUE ES SITUA EN UNA ALTRA FESTA GRAN NOSTRA, SI BÉ LLUNYANA EN EL TEMPS.

MALGRAT QUE FA UN BON GRAPAT D'ANYS QUE VA ÉSSER REDACTAT, ELS NOSTRES AVIS ENCARA EL CONSERVEN EN EL SEU RECORD. ES TRACTA, COM ES DIU EN LA PORTADA DEL LLIBRET ON VA SORTIR PUBLICAT: «D'UNA PEL LÍCULA (SENSE PANTALLA) DE LA VILA D'ARBÚCIES, ESCRITA PER JOSEP POL, I NO RECITADA PER J. M. (NOI DE TONA) PER HAVER-SE MORT ABANS D'APRENDRE-LA.

FIXEM-NOS AMB QUIN ENGINY VA RECOLLIR EN «PEPET DE PUJALS», ELS MALNOMS AMB QUE EREN CONEGUTS LA GENT D'ARBÚCIES DE LA SEVA ÈPOCA I ELS VA PLASMAR EN AQUEST POEMA:

SENYORS:

Com acostumo a fer jo,
valent-me de mil astúcies,
he pensat venir a Arbúcies
per veure la Festa Major.
Tal dit, tal fet; al moment
me'n vaig cap a l'estació
em facturen a un vagó
i cap aquí dalt falta gent.
Però en ésser als «Tres Camins»
no coneguent ningú,
he pensat de buscar algú
que em presenti a aquests veïns.
Quan tot plegat veig pel pont
un que està fent el mussol

- Qui ets tu?

- En Pepet Pol.

- Tu em faràs de ciceron.
Tu m'aniràs presentant,
nomenant-los com s'estia,
a la gent d'aquesta vila,
m'entens? doncs endavant.

Comencem, doncs, el carrer
per la part del Pirineu
i anirem seguint arreu
fins arribar al cafè.

Veus aquell que està tot moix
i aquell altre que fa l'orni,
doncs el més gras és el **Borni**
i el del costat és el **Colx**.

El **Cama-tort** va venint
donant conversa a n'el **Manco**
que junts amb en **Pera-ranco**
han de ballar «el garrotin».

- Vaja noi; segons es veu
aquí els esguerrats són tants
que sembla que som a Sans.
Canviem de rumb hereu.

- Doncs tirarem cap aquí
i anirem donant el vol.
- Què és això?

- És l'**Esquilrol**

que es baralla amb en **Cuni**;
el **Gatet** ja se n'hi va
el **Cabrit** també s'hi fica.

- Noi, això s'embolica.
- Aparte't!! que ve el **Senglà**.
- Que mossega?

- No; aquest

és un xicot molt prudent,
és caporal de somatent
de la part de Joanet.

- En mig de tant d'animal
això ho veig molt escabrós;
val més que toquem el dos
que potsar prendriem mal.

- Ara tirem pel carrer
de la part de Sant Hilari,
que el presentaré el **Canari**,

l'hereu **Gall** i l'**Esperver**
i si anem donant el tomb

coneixeràs en **Rupit**
que fa el truc tot decidit
amb en **Merla** i en **Colom**.

- Quin arròs podríem fer
amb tanta bèstia de ploma;
poden ben estar, de broma
els veïns d'aquest carrer.

- Ara anem per les campinyes
abans no se'ns faci fosc,
que et faré conèixer a n'en **Bosch**,
n'**Aulet**, en **Camps** i en **Vifias**.

Com que avui estan de festa,
han anat amb en **Noguera**,
l'**Hom**, en **Grévol**, en **Riera**,
en **Fruitós** i en **Ginesta**,
tots plegats cap a la Plaça
amb un encàrrec exprés
de llogar als «**Castanyers**» (1)

per a que toquin la sarassa.
I ara que hi som tan a prop,
anirem fins al Castell,
que allà sí, voto a n'ell
que en trobarem un bon glop.
Veus allí, aquella ramada,
que sembla que fan la sardana,
doncs la regió Catalana
hi està Representada.

En **Reus** és el del cantó
en **Pinoda** al costat seu
amb en **Bianes**, en **Manlleu**,
en **Riells** i en **Mataró**.

- I aquells que dintre un despatx
disputen amb tan «d'empenyo».

- És el **Moro** i el **Rifenyó**
que busquen bronca al **Gabaig**.
- Moros?

- Rifenyos; veus?

tenia raó qui afirmava
que l'**Àfrica** començava
d'ençà dels Pirineus.

- Què és això, tanta camorra
i aquests crits per aquí a la plaça?

- És en **Calma** i en **Catxassa**
que es desafien a córrer.

Veus aquells que entren allí,
pel carrer de Sant Antoni?
el **Nostre Senyor** i el **Dimoni**
que se'n van cap a fer vi.

Molt complaent l'**Angelet**
tot alegre els acompanya,
mentres va buscant maranya
pel clatell d'en **Nazaret**.

El **Canonge**, va formal,
amb el **Sant Pare** cap dins
i darrera els «**Seraflns**» (2)
tocant la marxa reial.

- Carai, noi; és colossal,
heu guanyat la glòria eterna.

Tenir dintre una teverna
tota la Cort Celestial!
I aquell que veu?

- és el **Ros**;

El **Vermell** el que camina,

l'altre el **Blau de la Cortina**
i en **Blanch**;

- No estic per colors.

- Doncs anem a fer el vermut
i t'aniré presentant
a tots els que vagin entrant.
Veus aquell, és el **Pelut**;
en **Quevedo**, el que escriu;
en **Picardia**, al costat;
més avall, en **Renegat**
i el **Raku** que se n'en riu.
En **Pixa-brosses** trempat
va buscant a n'el **Bolet**
per fer el burro amb en **Trompet**,
en **Mistos** i en **Mal casat**.

Entrem a dins un moment
que et presentaré en **Mola**,
en **Xàcris**, en **Barrabola**,
en **Baldufa** i en **Sirvent**.
Trobarem també en **Cassó**,
el **Sac**, en **Cuíxa** i en **Mas**,
amb en **Pau-no-soparàs**,
en **Tuta** i el **Rabassó**.

Ara que ja som aquí,
entrem al billar un rato,
que segur hi haurà el **Bàto**,
en **Moeca** i en **Pullí**,
que fan el xapó amb el **Tet**,
en **Rapan**, en **Piconaire**
en **Patiràs**, en **Mal-aire**,
en **Titalnes** i en **Cornet**.
I plego, amic Josepet,
perquè crec que s'ha acabat.
Ah! m'havia descuidat:
falta en **Pere de la llet**.

Gràcies, noi; que t'haig de dar
per fer-me de ciceron?

- Ca, home; res del món,
això no s'ha de pagar.
Procura fer forces rals
i passar la festa bona
Baja, «buenas», noi de Tona.
- Adéu, Pepet de Pujals.

Senyors: estic satisfet
perquè conec a tothom,
pel cognom, pel nom,
pel motiu, tot és igual.
I ara, parlant-ne formal:
Tant qui porta nom d'ocell,
com de blau, com de vermell,
com qui el porta d'animal.
Sou tots molt belles persones
dignes honorades i bones
i de caràcter com cal.

Aprofita aquest moment
per dar-vos l'enhonorabona,
i oferir-vos complaent
llurs serveis incontinent,
el popular

NOI DE TONA

(1) Els Castanyers, era una orquestra on hi toca-
el pare i tres fills de «Cal Castanyé»; ells es
guanyaren el nom.

(2) «Seraflns del Baix Montseny», és el nom de
l'antiga i actual orquestra d'aquesta vila. Fou
son padri don Victor Balaguer qui, amb el seu lli-
bre de memòries de la comarca, els dona tal nom.
Diuen algunes males llengües que no fóu perquè
toquessin divinament, sinó al contrari.

L'ESQUEIX

GERANI

Tan sols hem de veure el bé de Déu de geranis, exhibits als nostres carrers, per ser conscients de la satisfacció que ens brinda aquesta planta.

El seu origen prové d'Àfrica del Sud.

Ofereix unes dues-centes cinquanta espècies. Les més conegudes entre nosaltres són:

GERANI DE PENSAMENT:

(*Pelargonium domesticum*)

Té una forma molt irregular i les flors gaudeixen de diferents colors i tonalitats. És realment d'una excepcional boniquesa.

Normalment floreix d'abril a setembre. Durant tot aquest temps necessita que se l'aboni molt sovint i hem de tenir en compte que la terra tingui un bon drenatge, ja que una de les coses que no suporta el gerani és que l'aigua quedi embassada.

Pot desenvolupar-se fins convertir-se en un petit arbust.

GERANI ENFILADÍS:

(*Pelargonium peltatum*)

Aquesta espècie és molt adequada per anar en els balcons, finestres i penjastros, ja que les branques es poden posar de forma que penguin o que s'enfilin.

La fulla té cinc lòbuls carnosos molt semblant al d'una Heura. Els colors més corrents són el vermell, rosa, carbassa i lila amb diferents tonalitats.

GERANI COMÚ: (*Pelargonium zonale*)

Situat en un lloc de temperatures benignes podria florir tot l'any. Aquí normalment ho fa del mes d'abril fins l'octubre.

Té les fulles amples, carnoses, arrugades i amb les vores fisionades. La flor és senzilla però molt atractiu.

El gerani necessita molta llum i molt sol, tot i que els mesos forts de l'estiu és millor resguardar-lo del sol fort del migdia.

Cal que se l'regui abundantment i se l'aboni sovint.

Hem de tenir en compte que el fred ens els pot rostir, per això de cara a l'hivern haurem d'acotoiar-los, o bé amb plàstics transparents o dins d'una estada.

El mes d'Agost, és el més adequat per avivar els esqueixos i no comporta gaire dificultat. Així doncs **ENDAVANT!!!**

I bona mà verda.

-Margarida Noguera-

EL RACÓ DELS ENCANTERIS

OCASIÓ!

TINC EN VENDA UNA MOTO CAPPRA 125 AMB AMORTIDORS DE GAS I AIRE, I EL MOTOR ESTA ACABAT DE RECTIFICAR; TOTA ELLA ESTA EN MOLT BON ESTAT, EL PREU ÉS, SI T'INTERESSA JA ENS POSAREM D'ACORD.

TRUCA AL NÚMERO (972) 86.04.42 D'ARBÚCIES I T'INFORMARÉ.

NOTA: ME LA TREC DE SOBRE PERQUE NO LA FAIG SERVIR.

El nostre ahir

La família musical de «Cal Castanyer» vivia al barri del Castell, vora la Placeta de Can Jombo. El pare, en Nyero i el Burot havien fet llur primera lluita artística amb els «Serafins del Baix Montseny», tocant-hi, respectivament, el contrabaix, el trombó i el cornetí. Quan va disoldre's aquella agrupació, van ingressar a la «Principal d'Arbúcies», juntament amb en Planot, el germà segon, que hi tocava el fiscorn amb força gràcia. Eren tots gent de bona llei, pobres de solemnitat, però sempre disposats a la barrila. A més de la seva activitat artística, cada un tenia, de reserva, una professió artesana per a ajudar-se: el vell, en Nyero i el Burot treballaven a bosc o a la vinya; en Planot era espardeny.

Quan va ingressar a casa per a aprendre a cosir soles, (nosaltres teníem el taller-botiga al número cinc del carrer del Pont, exactament on hi ha avui la Carteria de la Vila) en Planot era totjust un barbamec i, com que no tenia res de tou, va aprendre l'ofici quasi a correuita si bé alternant-lo amb l'obligació d'anar cada dia, durant tot el temps de l'aprenentatge, a buscar menjar pels porcs a l'hort que teníem al Camp de l'Oliver: naps, cols, raves i patates, que, barrejats amb les deixies de la taula familiar i el corresponent plat de farinada, es convertien en la minestra útil per a la criança dels dos nodrissos que, des de la Fira de Març fins a l'entrada d'hivern, roncaven al corral del soterrani, sota l'escala fosca i humina. Val a dir que en Planot va identificar-se ràpidament amb la nostra oberta familiaritat i, tant era així, que moltes vegades feia el salt a la taula humil de l'àvia Castanyera, per a quedar-se a dinar amb nosaltres a la més lleu invitació.

Quan ja era quasi un bon espardeny i un fiscorner notable, un dia el noi va presentar-se a casa tot xiroi. Era portador d'una notícia importantíssima: aquell Gener, la CComissió de Festes de Sant Antoni havia contractat ELS CASTANYERS per a amenitzar la diada; i, allò més important del programa confeccionat, era el Concert a celebrar al Casino, on ell, en Planot, hi tenia un obligat de fiscorn molt important.

No cal dir que el no s'ho va prendre a la valenta i que, en el decurs dels quinze dies anteriors a la festa, aprofitava totes les hores lliures per a assajar furiosament; i tant fou així que, a la tarda del setze de Gener, la vigília de la diada, encara no prou satisfet de tants dies de repassar-se la lliçó, va portar l'instrument a casa, tot aprofitant l'absència dels companys a l'hora que anaven a berenar, per a fer l'últim assaig. Efectivament, per a evitar la presència de cap intrús, va prendre el fiscorn i, tot bai-

xant al soterrani va iniciar allò que podríem dir-ne la darrera lliçó.

Va ser com si una terrible tempesta es desencadenés al corral, perquè, a l'esclat de la primera nota metàl·lica, la reacció vocal i atlètica dels dos garrins va produir-se eixordant i arravatadora: bots, carreres, esbufecs, cops, emprentes, corregudes, relliscades i xarics... I tot va finalitzar en un xiulet agut, feridor, interminable, talment com l'ària desafinada d'un cantant que s'hagués tornat boig.

Quan el meu pare va baixar al soterrani, tot alarmat pel gran xivarri, va trobar el músic tot groc, estupefacte per la mala acollida que li havien fet les bestioles; però, quan amdots van sobreposar-se, esclataren en una llarga i destrempada rialla. No obstant, pot ben dir-se que la facècia va influir, i molt, en el resultat de l'actuació d'en Planot al Concert de l'endemà al Casino, perquè, en iniciar-se l'agut culminant de l'obligada sonata, va escapar-li un xiscle llarg, estrident, bestial i inacabable com el crit d'una sirena d'alarma: el bram va suspendre's sobre l'astorada concurrència, que va aguantar el xàfec entre encorreguda i divertida.

Quan l'endemà en Planot va tornar a casa, el meu pare va preguntar-li, mig rient, el perquè d'aquell daltabaix. La contesta va ésser cabal i definitiva:

- El xisclet dels porcs s'havia quedat enganxat darrera l'últim pistó del fiscorn i, quen va voler sortir, no vaig poder deturar-lo de cap manera!.

Tots ja són morts. L'avi Castanyer va morir a Arbúcies ja fa més de cinquanta anys, abans de la guerra. En Nyero, el gran, que s'havia casat amb una morena molt bonica, va recasar-se, quan aquella el va deixar, amb una francesa amb la qual convisque fins el dia del seu òbit; en Planot, que va marxar de la Vila per a establir-se de marxant de robes a Girona, on va fer-se popular pels seus solos de fiscorn, la va dinyar fa, ja, una vintena d'anys, a Barcelona, on s'havia retirat; i el petit, el Burot, s'havia casat amb una noia de ca l'Entesa i, ja vidu, va marxar a viure a Girona, on va morir fa cosa de vuit o deu anys.

Que reposin en pau, que tots s'ho mereixien!

RAFAEL VILA i BARNILS.

 **hostal
Torres**

*C/ F. CAMPRODON, 14
Telèfon 86.00.42.- ARBÚCIES*

CANSLADERIA

Anna M.ª Ballús

F. Campardon, 6 ARBÚCIES

SENSE PERMÍS

Com m'agrada el sexe embogit.
Els cossos despallats
pel plaer,
arrelats en el desig;
amara'ts d'estels!
I què poc
els petonets de circumstàncies;
els «deu-vos guard» ... com va ...?

Què petit tot això!
davant
les paraules mal lligades
que surten a cops
i sense permís
quan se senten.
Què petites!
les bones paraules
buides de sentiment.

Mil vegades el silenci.
La cara llarga.
El no-res!

Sols el que surt de dins
-sense lligar perfectament-
sols això
m'agrada amb bogeria.

-Jordi Xandri-

BELL MONTSENY

Un formós matí d'un hivern
en la volta blava d'un núvol,
un sol tebi què plàcid ja puja
envoltat d'una brisa suau.

En la foguera transforma la neu
d'allà dalt la muntanya escarpada,
i el gebre molt blanc ja s'escampa
irradia sa llum de cristall.

De molt lluny, ens arriben ressons
d'uns pastors que guarden i acampen,
i d'un mastí que crida i borda
al xai que no vol obeir.

Més avall, però seguint la muntanya,
fresques aigües segueixen son curs,
d'unes fonts molt belles i fresques
i a sa beguda ens conviden a tots.

Uns punts blancs, que de lluny es confonen
amb el cel, els prats i els gatells,
i en caminar, dolçament ja s'atansen
i s'aguaita aviat un poblet.

Uns carrers, com cintes l'envolten
i les cases són plenes de flors,
dels balcons en pengen les roses
i ses flaires ens perfumen a tots.

La gent és tranquil·la i senzilla
cuidant sa vinya o l'hortet,
i collint els fruits de la terra,
com a premi de tot el que han fet.

Grans festes cada any s'hi celebren
que és l'encant de tot el jovent,
bonics vestits, les noies estrenen
dansant tothom, els joves i els vells.

Una Verge tenim per Patrona,
i gran honor també li donem,
confiant amb sa mà protectora
i a Ella tots molt l'estimen.

I enmig de tanta bellesa
confosa un moment m'he quedat
admirant la formosa grandesa,
que per nosaltres un Déu ha creat.

-MARTA-

BAPTISMES:

Jordi Mosoll Ferrer
Silvia Massaguer i Rosés
Gerard Masferrer i Tornés
Montserrat Sala i planiol
Ingrid Recarens i Tort
Ignaci Hernández i Arboix

JULIOL 1981

DEFUNCIONS:

Enriqueta Albó i Villacrosa, de 81 anys
Isabel Zapata i Gómez, de 74 anys
Josep Casellas i Xamaní, de 78 anys
Angela Cantal i Bayés, de 85 anys.

MUTUALITAT COMARCAL DE PREVISIÓ SOCIAL «MONTSENY-BENEFIC». ARBÚCIES

DAVANT LA RENOVACIÓ PARCIAL DE LA JUNTA DIRECTIVA, ES PREGA A TOTHOM QUE TINGUI INTERES A FORMAR-NE PART, QUE ES DIRIGEIXI A LA SECRETARIA DE LA MÚTUA TEL. 86.00.03, O BÉ DIRECTAMENT A QUALSEVOL MEMBRE DE LA JUNTA ACTUAL.
GRACIES.

CARNISSERIA

ARIMANY

F. CAMPRODON, 4 - ARBÚCIES

tot xecant

Des de fa uns tres anys, fa estada entre nosaltres Mn. **Josep Belateu** com a rector de la Vila, hom ha pogut comprovar que ha estat sempre amatent per a dur a terme qualsevol activitat.

L'amplitud de la seva tasca ens ha motivat per a xerrar-hi una estona, a fi que el coneguim més els lectors de **Perxada**.

- Durant el curs escolar hi ha cursets de catequesi que apleguen a molta gent: infants, adolescents, joves, adults i tercera edat. Com els valoraria?

Les activitats de catequesi són les més importants perquè a partir d'aquí poden rutllar bé les activitats culturals (administració de sagraments: missa, batejos ...). La catequesi d'una parròquia, si està ben muntada, és el motor de tot i si això no rutlla, difícilment ho farà tota la resta; per exemple, la manera de celebrar la missa i de participar-hi la gent, ve a ser el termòmetre del que es treballa a la catequesi. Sortosament, la Parròquia gaudeix de molta col.laboració en tots els aspectes, per exemple, en la catequesi, enguany han funcionat uns quaranta grups i això suposa la cooperació d'una quarantena o més de catequistes.

- Els infants vénen de grat a la catequesi o perquè els pares els hi porten?

Realment vénen molt lliurement, aquesta mainada ja que es fa a hores extraescolars, han de deixar la televisió, jocs... altres ocupacions que potser són més atractives per a ells, no obstant són perseverants en assistència. També és veritat que, els pares, en un principi es preocupen de portar-los quan han de fer la primera comunió, però llavors els infants agafen l'hàbit i la majoria continua venint fins a vuitè de bàsica.

- Per què no assisteixen tant a partir d'aquesta edat?

Ja hi ha un grup de catequesi per a adolescents, però l'assistència minva per molts factors: ambient, edat... s'ha de tenir en compte que és una època crítica, en la que per una banda, el noi/a experimenta un canvi motivat per l'ambient que l'envolta, on sovint cau en la superficialitat, busca trobar-se amb la colla més aviat per passar-s'ho bé, vol evadir els problemes. Tot el que demana una certa inquietud, malauradament és per minories, la majoria no vol complicar-se. Els qui vénen és realment pel seu propi gust.

- Sovint els joves es queixen que no es troben identificats amb la religió actual...

D'això jo crec que se n'ha fet un tòpic, però també es veritat que no ens hi hem acostat prou, perquè el jovent, quan tens paciència per escoltar-lo, i no hi vas amb paternalismes, ni per controlar-los, respon força bé. La societat no té prou cura del jovent, potser perquè és difícil.

- L'església s'ha quedat un xic envellida de personal... A què es deu l'actual manca de capellans joves?

Avui dia s'ofereix a la joventut unes motivacions molt egoistes, de cara al diner i al plaer, per tant, no atrau massa estar al servei dels altres; tot i que al jove, si se li presenta un ideal, és generós. Actualment hi ha una revifalla de gent que es vol dedicar al servei de l'església sense fer-se capellans i, els pocs seminaristes, en són convençuts.

- L'església actual, no està en crisi?

El fet d'estar en crisi és signe de vitalitat, porta a l'auto-reflexió. Mentre ens adonem que podem millorar és un fet positiu. Les persones estem en continu creixement i tot creixement porta crisi. L'església d'anys enrera era molt fictícia, totalment clerical, és a dir, el capellà ho feia tot, fins i tot tocar les campanes! Es va arribar a confondre l'església amb els capellans i, l'església la formem tota la comunitat cristiana. Sortosament avui ha canviat d'imatge, ha guanyat autenticitat, senzillesa i descentralització. Malgrat tot s'ha d'avançar molt més.

- La Parròquia promou activitats d'esplai, que es realitzen en el Centre Parroquial, però hi ha la impressió que aquest és un cercle tancat...

Aquesta acusació, encara que pot tenir els seus fonaments, la crec un xic gratuïta, ja que, si sempre són els mateixos, és perquè no s'hi presenta ningú més quan es renova la Junta. Ara, cal tenir en compte que el Centre té uns estatuts i segueix una línia, que és la d'educar el jovent en el respecte als Drets Humans i en els criteris de l'església, per això, algunes vegades no s'ha cedit el local per actes que fugien de la nostra tendència. A vegades preferiria que fos senzillament «Centre d'Esplai», a fi d'evitar la confusió que tots els actes que s'hi fan són organitzats per la Parròquia.

- Què en pensa d'aquestes picabaralles contínues que porten malestar al poble d'Arbúcles?

És una de les coses que em sap greu; però és fruita del temps car passa arreu, s'estava acostumat a una manera de fer i ara no s'acaba de pair, en realitat ens falta madu-

resa. Tampoc no s'ha de dramatitzar massa perquè solen ser grups molt reduïts i llavors es fan els problemes més grossos del que ho són. En el fons és aquesta incapacitat de diàleg que tenim, no sabem enraonar sinó cridar. El meu paper és d'actuar amb molta prudència, de no aixecar el vesper.

Quina opinió té del tarannà del nou Ajuntament?

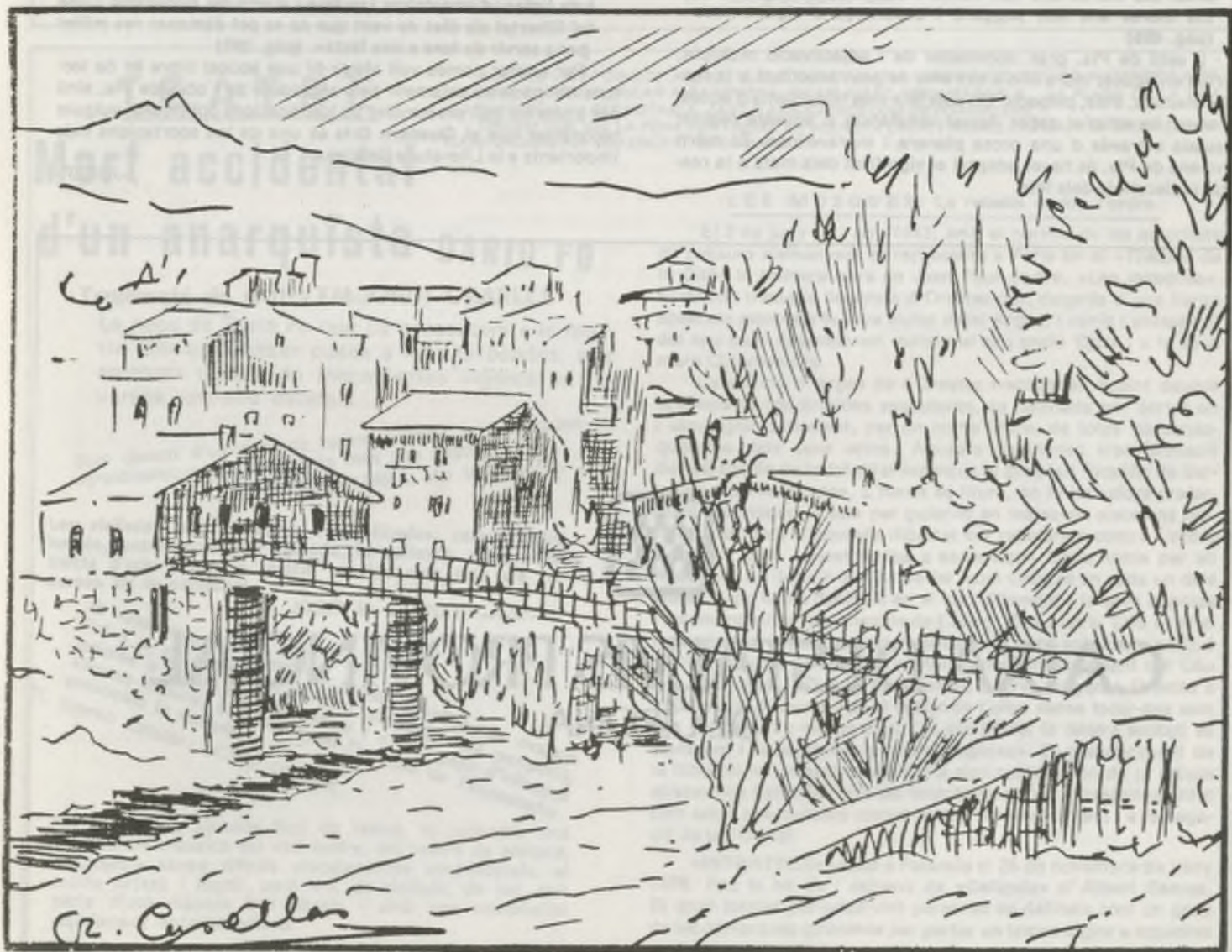
Francament he actuat de la mateixa manera que amb l'anterior. Com totes les institucions tenen els seus encerts i les seves fallades. El que no es pot dir és que tot ho fan bé o tot malament; de tota manera el que no es pot negar és que hi ha un esperit de servei; que es van fent coses, com abans se n'havien fet. S'ha d'acceptar el joc democràtic, la feina de l'oposició és fer una crítica constructiva, però treballant amb honradesa i veritat.

Sabem que aviat deixarà Arbúcies,... com ha estat la seva adaptació a la Vila?

Jo n'estic content, m'ha agradat sempre més la vida de poble que la de ciutat, és més personalitzadora; hi ha un ambient més familiar. Em sap greu marxar, però per motius de salut haig de reduir activitat; vaig a Santa Susanna, una parròquia petita del Maresme que està entre Malgrat i Pineda.

Des d'aquest espai li desitgem una bona acollida i una prompta recuperació.

CARME COLL I GLORIA FONT

LLIBRES

EL QUADERN GRIS» - de Josep Pla

El **Quadern Gris**, és el volum nº 1 de l'obra completa de JOSEP PLA, publicada per Edicions DESTINO. Si bé el **Quadern Gris** va ésser escrit per l'autor durant els anys 1918 i 1919, en forma de dietari, la seva publicació no va tenir lloc fins l'any 1966. Fins aleshores aquest llibre s'havia mantingut inèdit.

- Josep Pla tenia 21 anys, quan va agafar el llapis i inicià aquest Dietari, que segons ell mateix confessava, no acabaria mai.

«El problema literari és d'una enorme complexitat. Si hom se situa, amb una ploma a la mà, davant de la realitat, la primera dificultat consisteix a fer-se entendre. Això és per començar molt difícil». (pàg. 487)

- De qualsevol manera, aquell home estava destinat, irremediablement, a l'escriptura. No solament havia cregut en els llibres, sinó que havia tastat el gust dels llibres, de la vida, dels homes, de les coses, del paisatge.

«Nosaltres venim dels llibres. Nosaltres hem llegit i llegim els llibres. Creiem que hem viscut perquè hem llegit els llibres. Els llibres ens han donat l'esperança d'alguna cosa. Els llibres ens han suggerit l'esperança d'alguna cosa». (pàg. 495)

- L'estil de Pla, gran dominador de l'adjectivació múltiple, arriba en aquest llibre fins a extrems de gran exactitud a la realitat viscuda, oïda, palpada. Un dels fets més importants d'aquesta obra, ha estat el saber deixar constància d'aquesta realitat viscuda a través d'una prosa planera i meravellosa. El mèrit immens de Pla, és haver adaptat el significat dels mots a la realitat indiscutible dels fets.

«Recordo, com una visió d'infantesa, haver vist, un dia de festa major, al mas Pla, sobre una finestra, davant del contrallum d'una posta de sol de color de suc de taronja, un jove vestit de negre, amb unes solapes molt petites, una barba rossa inflada per la llum que tenia a dins, coll i corbata rígida, parlant amb una senyoreta groga, d'ulls malenconosos, faldilla llarguíssima (...) El jove era el meu oncle Martintenia en el dit petit de la mà esquerra una ungla llarga i ivorenca amb la qual feia caure, de tant en tant, la cendra d'un cigarret de paper de 0,45. La senyoreta que donava mitja esquena al jove, contemplava el crepuscle amb aquell aire d'embadaliment forçat que hom utilitzava -en aquella època- ens els moments de perfecta indiferència. Llavors tothom dela que vibrava. Tot d'una la senyoreta digué:

- Aquí hi ha una mica de corrent d'aire...

El jove respongué:

- Sí. Aquí hi ha una mica de corrent d'aire. No fem imprudències...» (pàg. 205)

- En aquest llibre, l'autor ens fa també unes magnífiques descripcions del paisatge i de la gent del país. Lògicament són descripcions molt personals i llunyanes -de més de cinquanta anys enrera- però plenes de detalls i precisions. Els llocs més tractats per Pla en aquesta obra, són les comarques de l'Alt i Baix Empordà, Barcelona, i la Costa Brava, especialment Calella de Palafrugell, Tamariu, Begur, Palamós, etc.

«La mar, a Palamós, la badia, el petit port, són quelcom tan meravellós, d'una tal vivacitat, en dies de calma, de colors, i de línies, d'una dolçor tan fina i d'una tal fulguració i una tal llibertat els dies de vent que no es pot demanar res millor per a servir de fons a una festa». (pàg. 205)

- Per acabar només vull afegir-hi que aquest llibre és de lectura obligada no solament pels seguidors de l'obra de Pla, sinó per a tots els qui, prescindint de justificacions polítiques, vulguin reconèixer que el **Quadern Gris** és una de les aportacions més importants a la Literatura Catalana.

-JOSEP-

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL
DE GIRONA

CINE

DEPRISA, DEPRISA

El tema de la delinqüència juvenil ha estat àmpliament tractat pel cine espanyol actual. Només cal pensar en pel·lícules com «Perros callejeros», «Perros callejeros II», «los últimos golpes del torero», totes tres dirigides per: De la Loma; productes, per altra part, plens de vulgaritat i fàcilment oblidables. Carlos Saura, un dels realitzadors de més vàlua del cinema espanyol, ha pres aquests tema per la seva darrera pel·lícula «Deprisa, deprisa». El projecte no és nou per al realitzador, el seu primer llargmetratge està basat en el mateix tema: «Los golfos» (1959); i amb les seves pròpies paraules tot referint-se a «Deprisa, deprisa»: «No ha sido algo repentino, ni mucho menos. Toda la vida he recogido notas de prensa e informaciones sobre estos temas. Es algo que siempre me ha interesado. Este material lo he ido guardando, hasta que han coincidido algunas cosas que me han llevado a hacer la película» (1)

«Deprisa, deprisa» és una pel·lícula extraordinària, plena de sensibilitat, tendresa i perfectament realitzada. La història d'«Angela», «Pablo», «Meca» i «sebas», d'aquests nois que viuen «Deprisa, deprisa» com els trens que tra-

vessen la pantalla a gran velocitat, és tan bella, tan tràgica com envejable.

Durant 98 minuts, entrem a la seva vida, compartim les seves il·lusions, els seus amors, el seus perills i la seva mort. Saura ha buscat per a la seva pel·lícula, personatges reals, gent treta d'aquells barris perifèrics. Són personatges que viuen durant la pel·lícula una ficció tan real com la seva pròpia vida. Saura els ha sabut aprofitar de tal manera que cada gest, cada mirada, son plens d'espontaneïtat i fins i tot de poesia. Tot aquest conjunt d'emocions ens l'ha mostrat Saura gràcies a la seva capacitat de creador d'imatges. Només cal recordar seqüències tan perfectes com les de la discoteque, el primer encontre entre «Pablo» i «Angela», el viatge en cotxe cap al mar, o aquell lent «travelling» que parteix del rostre de «Pablo» agonitzant estirat sobre el llit, que recorre tot el seu cos fins enmarcar el rostre d'«Angela» asseguda a la butaca. També és digne de menció la sàbia utilització de la música, tan típica de Saura, que atorga amb les rumbes un sentit màgic a moltes seqüències.

Potser, la nota més lamentable de «Deprisa, deprisa» era, no a la pel·lícula, sinó en la pròpia sala de projecció, en la que hi érem pocs i la majoria nens de curta edat. No entenc a tota aqueste gent que es queixa de la falta de bones pel·lícules al cine Mariné, ja que quan justament en projecten una, hi ha més butaques buides que gent. Aplaudiments doncs al cinema Mariné i tarja vermella al públic que se la va perdre.

-BERNA-

(1) Dirigido por N° 83.

TEATRE

Mort accidental d'un anarquista DARIO FO

Traducció de GUILLEM-JORDI GRAELLS

La peça de Dario Fo que us presentem ens mostra allò que potser passa a moltes bandes, ens enfronta davant de mecanismes vigents en diversos aparells estatals...

Som davant d'un autèntic teatre popular i, sens dubte, agràidíssim. Or la riallada és més que segura.
JOAN DE SAGARRA, «La Vanguardia»

Les riallades són constants i justificades, como també ho és, entre riallada i riallada, la reflexió, perquè es tracta d'una denúncia radical servida amb tots els recursos de la comicitat.

JOSEP M. ESPINAS, «Avui»

El text dramàtic, construït sense clivelles, fa avançar l'obra a un ritme àgil, enfilant peripècia rera peripècia, gràcies a un diàleg espurnejant i a uns gags d'eficaços efectes còmics, que mantenen l'atenció de l'espectador, provocant la riallada.
EL Correo Catalán. JOSEP URDEIX.

No us perdeu aquesta lliçó de teatre. Hi trobareu tota l'estructura clàssica del vell teatre, del teatre de sempre, del teatre sense difícils elucubracions intel·lectuals, el teatre artesà i humil, però viu, de riallada, de joc, que parla d'una manera ben oberta i amb una complicitat ràpidament encomanadissa.

JOAQUIM VILA I FOLCH, «Avui»

ELS DIES VINT-I-CINC DE JULIOL I VUIT D'AGOST VAREM PODER GAUDIR D'UNA AUTÈNTICA MOSTRA DEL TEATRE POPULAR A CA NOSTRA, EN UN MARC INCOMPARABLE: LA PLAÇA DE LA VILA. L'ASSISTÈNCIA VA SER NOTABLE, TANT D'ARBUCIENCS COM DE FORAVILERS. CREIEM QUE VAL LA PENA CONTINUAR EN AQUESTA LÍNIA, I NOMÉS ENS CAL FELICITAR ELS ORGANITZADORS PEL SEU ENCERT. ENDAVANT!

LES MOSQUES: La rebel·ló contra l'ordre

El 3 de juny de l'any 1943, amb el permís de les autoritats de censura alemanyes, es representa a París en el «Théâtre de la Cité» la primera obra de Jean Paul Sartre, «Les mosques». El drama tracta la llegenda d'Orestes qui, després d'una llarga absència retorna a la seva ciutat natal Argos, i venja l'assassinat del seu pare Agamèmnon matant al seu oncle Egist i a la seva mare Clitemnestra.

La sortida d'Argos de l'Orestes tradicional, fugint davant la còlera de les Erinides venjadores, és canviada per Sartre en l'assumpció conscient, per un home lliure, de totes les conseqüències dels seus actes. Aquesta enginyosa transformació de la tragèdia de la fatalitat accentua el propòsit filosòfic de Sartre en «Les Mosques». L'home és lliure, no hi ha valors preformats «escrits en el cel» per guiar-lo en les seves eleccions morals. I, en nom d'aquesta llibertat cal rebel·lar-se contra l'ordre establert quan aquest arriba a esclavitzar. Cada home per ell mateix ha de decidir què ha de fer, com Orestes en cada un dels actes. Cada home decideix en el seu aïllament i la seva angoixa i solament ell és responsable de l'acció. Fins i tot si Déu existís, no es podrien deduir principis ètics de la seva existència perquè la llibertat de l'home el fa completament independent del Déu que l'ha creat. «Què hi ha entre tu i jo?» -pregunta Orestes a Júpiter-. «Liiscarem l'un al costat de l'altre sense tocar-nos com dos vaixells. Tu ets un Déu i jo sóc lliure: la nostra solitud és semblant i és semblant la nostra angoixa». El descobriment de la llibertat no proporciona alegria sinó comprensió de la pròpia soletat i de l'abandó. tots els intents de negar la responsabilitat pels actes que cadascú comet porten al remordiment i a la negació de la llibertat.

«INTEATREX» és nat a Palamós el 25 de novembre de l'any 1978. Fou la nit de l'estrena de «Calígula» d'Albert Camus. El grup format per unes vint persones es defineix com un grup de les comarques gironines per portar un teatre digne a aquestes comarques.

29.07.81

La fastuositat, el protocol i l'envaniment anacrònics de la Cort de Saint-James han quedat altre cop palesos en la cerimònia de l'enllaç del seu príncep hereter Carles, madur «play-boy», amb lady Diana, innocent «aristocràtic-women-new-linw», que ha tingut lloc el 29 de juliol.

Tots els mitjans de comunicació (des de les tradicionals càtedres de la premsa britànica fins els moderns sistemes de manipulació de l'opinió, B.B.C. inclosa) han intentat fer d'aquest acte la càpsula de fulminant que iniciï el relleu de la desilusionada societat anglesa tan fustigada des de la desmembració d'aquell immens imperi del qual poc li queda per molta «Commonwealth» que figuri en els papers.

Precisament l'existència d'un dels seus darrers reductes imperials -Gibraltar- afegida al mal fer del seu departament d'exteriors -el pel.liculer «Foreign Office»- ha motivat la no-assistència al casament d'un dels forts pilars de les monarquies-occidentals-parlamentàries i, per tant, democràtiques: Joan-Carles I, d'Espanya. Quedi manifest que aquesta actitud del monarca espanyol ha estat exaltada positivament en tots els medis polítics, trencant una llança més en pro de les aspiracions legítimes del nostre Estat cap a la con-

secució d'una possible descolonització de l'estratègica Roca. Enmig d'aquest conreu d'intrigues més pròpies d'un Versalles divuitesc que d'una prefectura-d'estat del quasi-segle XXI, la invitació, amb el títol de Rei dels Hel.lens a l'ex-cap-d'estat grec, Constantí, ha enfurismat el cap del sistema polític que avui governa Grècia: el President Karamaldis, qui ha excusat la seva presència amb diplomàtiques indisposicions de salut.

Mentre milions de persones hem vist, gràcies a la T.V., com es balafien milions de lliures esterlines en pocs moments, la galopant crisi econòmica britànica-un xic esmicolada pels primers resultats de la política dretana de la Thatcher i pels descobriments de petroli al Mar del Nord -que ocasiona un alt increment, tant absolut com percentual, de la xifra de parats -joves en la seva majoria-, segueix creixent i provocant malestar a la població. I així, alhora que el seguici de carrosses i landós desfilaven des de, o cap a, Buckingham Palace enmig d'aclamacions d'una multitud bombardejada amb una massiva propaganda, les inquietuds socials, ja expressades dies abans i difícilment parables per mides repressives del gabinet governant, prenen cos en disturbis que, aprofitant la guspira de la segregació racial,

esclaten al llarg i a l'ample de la geografia anglesa.

Se sap que la Corona a Anglaterra és el símbol de democràcia parlamentària des de fa molt temps. És conegut que la Corona a Espanya és un símbol de democràcia parlamentària des de fa relativament poc. Però mentre aci el manteniment d'aquest símbol i d'aquesta materialització físico-humana de l'estat ens resulta a bon preu, allà a la Gran Bretanya els ocupa un important capítol dels pressupostos generals. És prou adient esmentar que solament el que es disposa anualment per despeses de l'iot reial «Britannia» -amb el qual els nuvis han fet el seu viatge de noces per la Mediterrània- és semblant a l'assignació total de la nostra família regnant. Crec que deixant a part les evocades tradicions a les quals són tan afeccionats els anglesos, allà a la «pèrfida Albión» els seria del tot convenient analitzar si els diners que designen a la casa reial no són excessius i evitar així fer mal d'ulls als milers de parats i desheretats amb fastuositats fora de temps.

Déu salvi els anglesos!!!

-PUIGVÍ I FUNOLLET-

LLIBRERIA

el pont

PONT, 3 - ARBÚCIES

AGENDA:

AJUNTAMENT	860.001
HOSPITAL.....	860.003
FARMÀCIA	860.056
CREU ROJA (AMBULÀNCIA)	860.404
GUARDIA CIVIL.....	860.027
MANCOMUNITAT MONTSENY-GUILLERIAS	860.227

EL LLENGUATGE POPULAR

INCORRECTE	CORRECTE
Envio	TRAMESA o REMESA
Envoltori	EMBOLCALL, FARCELL
Enxufe	ENDOLL o CONNEXIÓ
Estallar	ESCLATAR
Estanteria	PRESTATGERIA, LLEIXA
Esquina	CANTONADA
Escape	ESCAPAMENT, SORTIDA, FUITA
Estreno	ESTRENA
Excluir	EXCLOURE
Fallo	VEREDICTE
Farol	FANAL
Favorèixer	AFAVORIR
Fetxa	DATA
Fiambre	CARN FREDA
Fiel	FIDEL
Fiera	FERA
Fondo	FONS
Follon	REBOMBORI, GRESCA
Forrar	FOLRAR
Fi de setmana	CAP DE SETMANA

«ESCAPE».- Aquest castellanisme s'usa generalment en relació amb un fluid: «escape de gas». En aquest cas cal substituir-lo per: ESCAPAMENT, i no per ESCAP.- D'altra banda ESCAP és sinònim de ESCAPATORIA.

Exemple: **Totes les fines són tancades; no tenen escap.**
«FALLO».- Aquesta paraula és emprada molt sovint en el nostre llenguatge col·loquial. D'una banda tenim els «fallos» dels tribunals i de l'altra els «fallos» en el joc. Quan ens referim a la decisió d'un tribunal, hem de dir: VEREDICTE o SENTENCIA. I quan parlem de l'acció de fallar en el joc podem dir: FALLADA.

«FI».- Hem de dir: LA FI, quan ens referim al punt en què una cosa acaba. Exemples: **Al cap i a la fi podem dir que no ho hem perdut.- La fi del món.** D'altra banda hem de dir EL FI, quan parlem del terme o propòsit al qual tendeix una acció. Exemple: **El fi no justifica els mitjans.**

«FONDO».- Quan és substantiu s'ha de substituir per FONS. Exemple: **El fons d'una bóta. Els fons del mar. El fons de l'escenari.** D'altra banda quan és adjectiu, s'ha de substituir per PROFUND o PREGON. Exemple: **Una vall profunda.- Un coll pregon:** D'aquí prové el nom del COLL PREGON, situat a prop del Matagalls.

J. AULEDAS.

RETROBEM ELS MOTS A TRAVÉS DELS POETES...

Joan Oliver, «Pere Quart», un dels millors homes de les nostres Lletres, ens mostra tot jugant amb els monosíl·labs, la riquesa de la Llengua Catalana que és palesa en aquest poema (del qual en reproduïm alguns fragments):

TIRALLONGA

DE MONOSÍLLABS

Déu

I tu, què vols?

Jo

Doncs jo sols vull
—ei, si pot ser—:

Un poc de fam
i un xic de pa.
Un poc de fred
i un poc de foc.
Un xic de son
i un poc de llit.
Un xic de set
i un poc de vi
i un poc de llet.
I un poc de pau.

Un poc de pas,
un poc de pes
i un poc de pis.

I un xic de niu.

Un xic de pic
i un poc de pac
—o un xic de sou
i un xic de xec.

.....
I un xic de llum
i un xic de so:
un poc de llamp
i un xic de tro.

Un poc de goig
i un xic de bes
i un poc de coit.

.....

I un tros de camp
i un xic de fruit;
un tros de clos
prop de la llar
amb aus i flors.
I un poc de bosc
amb pins i brins.

I un xic de font.
I un xic de riu
i un poc de rec
i un poc de pont.
I un poc de gorg.
I un poc de mar
i un xic de port.
I un poc de llor.
Un xic de lli
i un poc de cuir
i un poc de pell
i un xic de fil.
Un poc de lluc
i un xic de suc.
I un poc de porc.

I un xic de parc.

Un poc de gust
i un xic de rang.

I a més del meu
un poc del seu
i un xic del llur.

Vull ser: ruc? clerc?
bell? lleig? dret? tort?
gras? prim? llest? llosc
nou? vell? ferm? flac?
bla? dur? buit? ple?
dolç? tosc? sec? moll?
greu? lleu? curt? llarg
fosc? clar? xaix? fi?
Un poc de tot.

I a més, què vull?

Un xic de seny.

I un poc de temps.

I un xic de món.

I un poc de sort.

I un poc de mort.

I un poc de Vós.

Ei, si pot ser.

PERE QUART

RETALL DE PREMSA

REFLEXIONS SOBRE UN FET

PLACA MAJOR PUNT DIARI

Dissabte 1 d'agost
del 1981

Prou dimissions!

“L'últim que tanqui la porta”. Aquest rètol aviat el trobarem en els llindars dels ajuntaments si les dimissions es van produint al ritme que portem aquests darrers dies. Ja no és allò d'un regidor que per “raons personals” deixa el lloc al que li ve al darrera de la llista, sinó que sembla que amb la calor s'ha disparat la màquina i ja són de dos en dos, de tres en tres o de quatre en quatre, com ha passat a Arbúcies. Al pas actual, caldrà començar a posar anuncis demanant voluntaris que es vulguin fer càrrec de la gestió municipal fins que arribin les properes eleccions. Perquè l'altra solució, la de tornar a votar qualsevol dia d'aquests, seria una presa de pèl.

Accepto que un grup polític un moment determinat trenqui els pactes amb la majoria municipal i es situï a l'oposició. Aquesta és necessària i sempre serà molt positiva tant pel que fa al govern general com als governs municipals. El que no accepto —respectant totes les opinions contràries— és que uns senyors, que tenen darrera seu uns vots que els van mostrar la seva confiança, deixin el càrrec i “ja us ho fareu”. Això no és seriós. El que no té majoria ja sap que haurà d'anar contra corrent, que les seves propostes difícilment aconseguiran la majoria i seran acceptades, però hi ha de ser per lluitar amb els seus punts de vista, i almenys, per donar testimoni de què ell ho hauria fet diferent. I serà el poble el que jutjarà, a través de les urnes, si la política seguida li ha agradat o posa la confiança en uns altres.

Si els que no poden manar han de dimitir, proposo que es canviï la llei electoral i que es deixi el govern, sigui el que sigui, en mans dels que obtinguin la majoria. Només l'oposició ha aconseguit que en aquests moments tinguem la democràcia. No menyspreem, doncs, el paper de la oposició i fotem-li pel dret, com diria en Maurici Duran, sense defallir i amb perspectives de futur. S'hi ha de ser a totes i no tirar la tovallola. Tan important és manar com ser a l'oposició.

Pep Collell

TAPISSERIA

MIQUEL SABORIT

F. Camprodon, 43

Tel. 86.05.32 - ARBÚCIES

● TRESILLOS

● MOQUETES

● TAPISSERIA EN GENERAL

HA COMENÇAT L'OFENSIVA

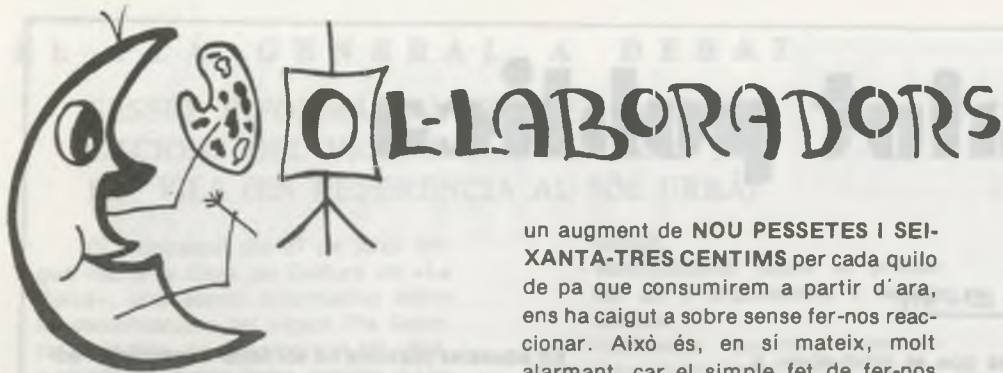
Dono per suposat que tots sabeu, la gran majoria segurament ja ho ha oblidat, que l'oposició al nostra Ajuntament ha dimitit. Ha dimitit en pes, de manera solemne. I han dimitit fent públic un manifest-explicació-justificació de raons que els han obligat a prendre aquesta irrenunciable i quasi sagrada(?) decisió. Un document(?) que com a mínim sorprèn. I és sorprenent perquè el que es llegeix no és res més que un cúmul d'actuacions portades a terme per l'Ajuntament al llarg de dos anys. Actuacions encaminades a consolidar la democràcia en tots els aspectes de la nostra societat. Un programa d'actuacions que deixa boca-badada a més d'un entès en temes de política municipal. Actuacions que busquen afavorir la classe treballadora del nostre poble, que som en definitiva la gran majoria. Actuacions que els avui dimissionaris i fins fa dos anys al poder, tot i podent, no els va interessar realitzar (per interessos de classe). I aquesta oposició que avui ens ocupa ha estat el millor testimoni de com la força popular que va atorgar la seva confiança a CUPA, imposava, amb la legalitat vigent i el sentit comú per bandera, els interessos d'una classe treballadora majoritària, i fins fa dos anys del tot oblidats i arraconats. I és evident que els membres-senyors d'UCD-CC i GLIP no podien seguir aquest ritme de treball que a més a més, no els beneficiava. És molt possible doncs, que hagin dimitit de cansats. Pobrissons.

Una retirada a temps, pot ésser una victòria. Aquesta suposició crec que pot servir per entendre en part la conducta dimissionària dels dos grups de l'oposició. Per a ells aquest deu ésser un bon moment. De totes maneres no val la pena trencar-s'hi el cap darrera seu. Mai no deixaran de sorprendre'ns amb actuacions tan confoses i contradictòries que han de passar a la Història en el capítol de «Vergonyes públiques». Només recordant la darrera, no entenc com poden anar pel carrer sense caure- ls la cara de vergonya. Moments abans de fer pública la seva dimissió formal, varen abstenir-se a l'hora de votar si es donava o no agraïment per un crèdit de la Caixa a l'Ajuntament per comprar i acondicionar un cèntric edifici com a llar de jubilats. D'alguna manera aquests quatre senyors no s'han volgut preocupar dels interessos i necessitats de la gent amb menys possibilitats del poble. Val la pena, que els avis d'avui i els que ho serem demà, no oblidem aquesta lliçó.

D'alguna manera semblava lògic que tot aquest show muntat per aquesta gent, tingués com a única finalitat confondre l'opinió pública perquè no es notés massa que des del principi han estat una nul.litat. Délls no n'ha sortit la més petita iniciativa o alternativa vàlida. És normal que no esperin a consumir el temps legal de permanència, perquè de cara a unes noves eleccions, no tindrien cap èxit i si molts fracassos per presentar als electors. Dimitir, ja que no volien dura a terme una «oposició constructiva», era l'única sortida viable. Però una dimissió neta no els servia de res. Han dimitit embrutant l'ambient. Llançant falses acusacions. Potser pensen que dos anys de temps per endavant són suficients perquè la gent no recordi la seva actuació. Creuen que dos anys són més que suficients perquè tothom oblidí que han estat un zero a l'esquerra?

D'altra banda, ens costa acceptar tot aquest plantejament per una simple raó: Un cop que han demostrat tan poca intel.ligència, com es poden desmarcar ara amb uns plans mínimament lligats a llarg plaç?. El temps ens dirà quina ha estat la seva idea. Però, una ofensiva està prenent cos... i l'home és l'únic animal que s'entrebanca dues vegades amb la mateixa pedra.

-L'Equip Perxada-

UN AUGMENT ANTIPÀTIC

A la sortida de la primera Gran Guerra que va produir-se entre els anys catorze i el divuit, va haver-hi, al Govern de Madrid, la dimissió fulminant del Ministre d' Abastiments, a causa del rebombori públic i general, degut a haver-se autoritzat un augment de cinc cèntims en el preu del quilo de pa. La premsa d'aleshores va propiciar i aprofundir aquella protesta col·lectiva, i l'agosarat polític va haver d'anar-se'n a can Pstraus.

Ha plogut molt des d'aleshores, és clar. I ha plogut tant, que la notícia per la qual el passat dia vint-i-quatre de juliol el Govern havia autoritzat

un augment de **NOU PESSETES I SEIXANTA-TRES CENTIMS** per cada quilo de pa que consumirem a partir d'ara, ens ha caigut a sobre sense fer-nos reaccionar. Això és, en si mateix, molt alarmant, car el simple fet de fer-nos saber que des de dalt hom ha perdut la corrtja, hauria de promoure la nostra repulsa. Cal pensar que el país ha perdut, en bona part, la seva vergonya; és evident que el victimari ha escollit malament la peça, però també ho és el fet que tots ens anem acostumant a la presa de pèl.

No obstant, i a pesar que el pa, degut a la nostra condició poc precisa de nous-rics, ha caigut en una necessitat poc essencial, és encara, en molts llocs del nostre país l'element quasi indispensable que arrodoneix el contingut de moltes taules des d'on, encara, hom no pot permetre's el luxe de llençar-lo a la bossa de les escombreries, pel simple fet que la mare de família no pot disposar del suficient llibre de bit-

llets de mil a l'hora de la compra. L'eixamplament d'aquesta circumstància, però, va fent-se més palesa amb l'amenaça de la progressiva manca de treball.

És evident que el cop-de-puny sobre el preu del pa és un veritable desvergonyiment polític, i més quan s'hauria pogut soplar amb un increment de l'impost sobre aquelles activitats no substancials: el joc, el tabac, l'alcohol, la perfumeria, l'oci, el luxe, etc., etc., però mai sobre aquell element que havia estat, encara no fa gaire, l'estimat suplement dels plats esquistits.

Si hem de suportar entre tots la mala ratxa, que sigui en nom de Déu i amb una mica de seny. Però no (mai de mai!), dificultant el consum d'un element tan imprescindible i tan bàsic, que, fins i tot, va guanyar-se el punt de partida en la segona part de la nostra oració fonamental.

R. Vilà i Barnils.

NO HI HA RES A FER O PER QUÈ M'GRADARÀ TANT DORMIR

Quasi no ho crec!. Estava en un país estrany, dins un autocar, voltat de gent estranya. El meu costat era buit. A casa mai no ho està. Però ella aparegué i l'omplenà. Els ulls se'ns varen creuar i cinquanta-mil volts feren saltar una guspira mil-colors. Però ve't aquí que el mecanisme que frenava aquella maquinària es va deslligar i no sé si era l'autocar o les coses que hi havia defora que es movien. Per què deu ser que jo me'ls estimo molt els àngels que vaig somniar fins que vaig tornar a veure aquells ulls més incendiàris que un piròman i més bonics que allò que

no es pot veure. La boca, mandrosa i avergonyida se m'obrí i cent mil preguntes i respostes es creuaren per mitjà de paraules i de forces cupido-sensibles. En un moment en que guanyaven aquestes forces es tancaren angèlicament aquells ulls de no sé quin color. No sé si somniava angelets o fórmules físico-nuclears, però el seu rostre era enlluernador; tant que em feia por que el xófer el mirés. Aquella boqueta de maduixa ja no s'obrí més que per dir-me «adéu», fent-me un tall de circuit tan gros al meu cervell que no se m'ha acabat d'arreglar fins que no he estat fora d'aquell país.

ÉS LA NOIA DEL SUD.

.....

FES ALGUNA COSA PER
SALVAR UNA VIDA...!

ELS TEUS RONYONS
PODEN SALVAR-NE DUES. DONALS ARA
PER QUAN JA NO ELS NECESSITIS.

AMARG

C/LORENZANA, 34

TELF. 21.5254.-

GIRONA

BAR
EL CENTRE

F. Campodon, 32

ARBÚCIES

salut pública

DIARREES ESTIVALS (27-7-81)

La majoria de les diarrees que es produeixen a l'estiu solen ser processos benignes i autolimitats, és a dir sanen per ells mateixos.

Les causes més freqüents són la calor, les aigües contaminades, les transgressions dietètiques (consum excessiu d'aliments no absorbibles, com és ara la fruita...) i aliments contaminats (com poden ser ensaladilles, flams, gelats...).

Els símptomes més freqüents es presenten amb un començament brusc i ràpidament progressiu, amb la presència de dolors còlics preumbilicals o difosos, del tipus «recargolament», que precedeixen l'emissió de feces líquides que fins i tot arriben a sobrepassar les trenta deposicions diàries, i que després d'unes hores d'evolució poden arribar a contenir sang i moc.

Aquests símptomes s'associen a més a més a la feblesa general, cansament, apatia. Tanmateix, malgrat la seva benignitat, en comptades vegades cursen amb quadres més greus.

Cal tenir una acurada atenció als infants i als ancians, en els quals la pèrdua excessiva de líquids pot arribar a la deshidratació.

L'essencial en el tractament serà, doncs, el repòs del tub digestiu, la reposició de líquids, mentre persisteixen els símptomes per tal de reincorporar-se mica a mica a l'alimentació normal.

En aquestes ocasions no sol ésser necessària l'administració d'antibiòtics, podent fins i tot arribar a ser contraindicats, ja que a l'interior de l'intestí hi ha bacteries beneficioses per al normal funcionament de l'organisme humà, i que amb els antibiòtics desapareixerien.

En la pràctica diària és de molta utilitat la ingestió de suc de llimona (sense gaire sucre), arròs bullit, pastanaga bullida, així com aigua d'arròs i pastanaga bullides, poma ratllada sense pell, tomaca sense pell ni grana i codony.

I per acabar, direm a mena de conclusió que es tracten de processos benignes que sanen per ells mateixos, i que per a prevenir-los recomanem procurar beure aigües controlades, és a dir potables, i no fer excés en la ingestió d'aliments elaborats i de difícil conservació.

L'equip mèdic d'Arbúcies:

Helena Casals
Teresa Ros
Conxita Pérez

CONSELLERIA DE SALUT PÚBLICA

Moltes han estat les compensacions al treball que dia a dia i sense parar es van portant a terme en el municipi arbucienc. Oficialitat de l'Institut, Formació professional, reconeixement d'un centre de Salut, construcció Depuradora, Poliesportiu, Casa de cultura «la Gabella», Sot del Palau, jardí de la Missió, etc...

Però l'alegria més gran, per la il·lusió que hi tenim posada en l'empresa ha estat la sentida el passat dia 29 de juliol d'enguany, en rebre la carta del sr. Director General de «La Caixa», notificant-nos que aquesta Entitat es feia ressò de la necessitat de construir un ESPLAI a la nostra Vila, i

que col·laboraria amb una aportació que farà que un desig tan esperat es realitzi.

No cal pas dir la importància del fet, i una vegada més cal agrair la col·laboració d'aquesta Entitat que ha possibilitat des de sempre diverses mancances de la nostra Vila.

Espero que tots plegats posarem no sols el nostre gra de sorra, sinó tota la nostra col·laboració per fer realitat com més aviat millor l'ESPLAI per a la tercera edat d'Arbúcies.

Quim Pintu, Conseller de Salut Pública i Qualitat de Vida

SESSIÓ INFORMATIVA DE LES MODIFICACIONS DEL VIGENT PLA GENERAL DE LA VILA (EN REFERENCIA AL SÒL URBÀ)

El propassat dia 27 de juliol tingué lloc a la Casa de Cultura de «La Caixa», una sessió informativa sobre les modificacions del vigent Pla General de la Vila, en referència al sòl urbà, a càrrec de Jaume Soms, regidor d'Urbanisme i de Benet Cervera, arquitecte-assessor municipal.

Obrí la sessió Jaume Soms per a remarcar les deficiències del Pla General aprovat el 22 de desembre de 1977, per l' anterior Ajuntament, les quals obligaven a l' actual Consistori a proposar un seguit de modificacions puntuals, a fi de convertir el Pla General en una bona eina de treball. Demanà també, la participació de tots els veïns a fi de millorar el document, presentat inicialment per l' Ajuntament.

Benet Cervera intervingué tot seguit, llegint la Memòria informativa i justificativa, així com la Descripció de les Modificacions proposades. En el primer document féu una descripció de la realitat urbanística de la Vila, des del medi físic als edificis i espais d'interès al sòl urbà, passant per les dades de poblament, infraestructures i serveis i els equipaments col·lectius. En el segon document va parlar en detall de les modificacions que són:

- Precisió dels límits del sòl urbà.
- Precisió del dimensionat viari.
- Determinació de les fondàries edificables i patis d'illes de cases.
- Aprofundiment de les ordenances d'edificació.
- Determinació de les necessàries zones verdes i equipaments col·lectius.

lectius.

- Normalització sobre la protecció de l'arquitectura i espais urbans.

Finalitzades aquestes intervencions s'obrí un breu col·loqui.

Pel seu interès, reproduïm les 10 modificacions puntuals en els límits del sòl urbà:

- 1.- Inclusió de tota la zona d'equipament municipal que incomprendiblement formava part del polígon VII del sòl programat portant el límit del sòl urbà fins als eixos de les dues rieres que es troben en aquest indret.
- 2.- Inclusió d'un penya-segat, darrera Magnes, zona verda del Pla General a fi de situar el límit del sòl urbà en l'eix de la riera Xica. Forma part de l'arc Urbà del Prat d'en Roquer.
- 3.- Inclusió d'un petit sector de sòl no urbanitzable que dóna davant la carretera de Sant Hilari, en atenció a l'existència de serveis i al fet d'estar encaixat entre dos sectors de sòl urbà.
- 4.- Inclusió d'un sector del polígon 10, a fi de portar el límit del sòl urbà a l'eix de l'avinguda del Turó del Pi, i clarificar de manera lògica el límit físic de l'esmentat polígon.
- 5.- Inclusió d'un petit sector del N del Camp de l'Oliver, a fi de portar el límit del sòl urbà a

l'eix del vial general que el P.G. preveu en la zona, i fer possible la real execució de certs vials en aquest moment inacabats per manca de la possibilitat de fer la seva connexió per estar en un sòl programat.

- 6.- Inclusió del Parc del «Sot del Palau», de propietat municipal i ja executat, i del passeig del Montseny de propra execució, de manera que l'eix de la Riera d'Arbúcies actui com a límit del sòl urbà.
- 7.- Inclusió d'un sector del polígon XIII, totalment servit i parcialment edificat, sense existir cap ordenació, a fi de ser coherent i aplicació de la Llei del Sòl.
- 8.- Inclusió d'un petit sector del polígon III, corresponent a blocs aïllats, ja executat, edificat i habitat, en atenció al seu aspecte marginal respecte del polígon en ciutat jardí. Atès que el polígon ja ha estat executat, pot acceptar-se la zona esmentada per tenir totes les condicions urbanístiques i dependre totalment pel que fa a serveis de les xarxes municipals.
- 9.- Inclusió d'un sector de sòl no urbanitzable anomenat «La Font del Ferro», d'aspecte pintoresc, a fi de localitzar-hi un parc urbà, al servei de la població.
- 10.- Inclusió d'un petit sector de sòl industrial amb les indústries que no tenen cap vinculació física amb els polígons col·laterals per estar situades entre el marge (carretera d'Hostalric), i la Riera d'Arbúcies.

PLE MUNICIPAL DEL DIA

30 DE JULIOL

Referent a aquest mateix tema, l' Ajuntament aprovà inicialment les Modificacions del Pla General en el Sòl Urbà per majoria, després de més de 2 hores de lectura de documents que es posaven a discussió.

El tema passà sorprenentment, sense cap discussió ni gairebé intervencions per part del públic, malgrat la importància del tema.

CUPA féu valer la seva majoria, i el GUP i UCD que es reservaren pel punt final de l'ordre del dia en el qual es presentaren la seva dimissió irrevocable, se'n mantingueren totalment al marge, al·legant ignorància del tema i abstenint-se en la votació final.

Segons paraules de l'Alcalde corroborades per l'arquitecte assessor municipal, el document aprovat és necessari que sigui millorat a través de suggeriments i al·legacions dels veïns i sembla ser que sortirà a exposició pública a principis de setembre.

S.J.

F. JOSME

cultura, *cultureta,* culturassa

PROGRAMACIÓ DE L'11 DE SETEMBRE

DIA 11: - matí: Activitat per a la mainada amb el grup
«Titellaires de Sant Marçal»
Recepció oficial
- tarda: Acte popular a la Plaça

DIA 14: Conferència: «Cultura popular».
(Organitza: Dinamització biblioteques - Caixa)

CURSET NACIONALISME:

a càrrec de **Fèlix Cucurull** durant els dies 16, 18, 23
i 27 de setembre.

Programa del curset:

- **Orígens del nacionalisme reivindicatiu català.** De la doctrina de la nació el «patriotisme social, defensiu». L'alliberament nacional: teoria i pràctica en la Guerra dels Segadors.
- **La renaixença del segle XVII i la Guerra de Successió**
- **L'esforç per l'alliberament nacional des de l'ocupació dels Països Catalans pels exèrcits de Felip V fins a la Guerra del Francès (1714-1814).**
- **Provincialisme-Federalisme-Catalanisme-Forisme-Independència.** De la primera restauració borbònica a la primera República espanyola.
- **La nova repressió. Replegament del catalanisme i recerca de nous camins.** De la segona restauració de la monarquia dels Borbons al «tancament de caixes» (1785-1900)
- **L'impuls de la burgesia.** De la victòria dels «quatre presidents» a l'Assemblea de Parlamentaris (1901-1917)
- **Cap al catalanisme revolucionari altra vegada.** Dels projectes autonòmics de la Mancomunitat a la proclamació de la República catalana (1918-1931).
- **La Generalitat vinguda de Madrid** (del 17 d'abril de 1931 al febrer de 1939)

DIA 30 DE SETEMBRE, A 2/4 de 10 del vespre, conferència:
«LA CULTURA POPULAR. UN ENFOC CRÍTIC»
(Dinamització cultural de la Caixa)

EXPOSICIÓ «EL CARRER EN CATALA» a la Gabella del'1 a l'11 d'octubre, coincidint amb la campanya de catalanització que endagarà l'Ajuntament l'11 d'octubre.

2° CONCURS DE PINTURA I DIBUIX

«APLEC DE LA CAPELLA»:

Les bases de participació són les següents:

- 1.- Edat mínima de participació, 15 anys.
- 2.- Tema, lliure i realitzat sobre llenç les pintures i sobre paper o cartolina els dibuixos.
- 3.- Cada artista podrà presentar un màxim de dues obres.
- 4.- Les dimensions màximes de les teles seran les corresponents al número 25. Els dibuixos s'atindran també en aquestes mides.
- 5.- Les obres seran presentades sense marc, màxim amb llistons de fusta.
- 6.- Darrera de cada obra s'indicarà el nom de l'autor, títol i preu de l'obra, en cas que desitgi vendre-la.
- 7.- El termini de lliurament dels treballs serà el dia 17 de setembre.
- 8.- Els concursants hauran d'enviar llurs obres a:

AJUNTAMENT D'ARBÚCIES
Conselleria de Cultura
c/. Major, 2

La inauguració serà el dia 26 a les 11 del migdia a la Gabella i el lliurament de premis es farà el diumenge dia 27 a la una del migdia.

Les obres premiades quedaran propietat de l'Ajuntament que és qui organitza aquest concurs juntament amb la col.laboració de la Excm. Diputació de Girona.

Les obres no premiades podran recollir-se durant el mes d'octubre a l'Ajuntament.

Els dies 11, 12 i 13 de setembre se celebrarà el **Vè. Aplec Excursionista del Països Catalans.**

Està previst fer una campada a la Font del Sitó a Vilanova de Meià.

El lloc escollit és molt bonic i ple d'al·licients per als qui agradi fruir de la natura i conèixer aquests indrets.

Aquest aplec està organitzat per l'Agrupació Excursionista de l'Urgell (Tàrraga).

Hi col.labora: - FEEC

- Diputació Provincial de Lleida
- Generalitat de Catalunya (Conselleria de Cultura)

GENT D'ARBÚCIES

GENT D'ASTÚCIES

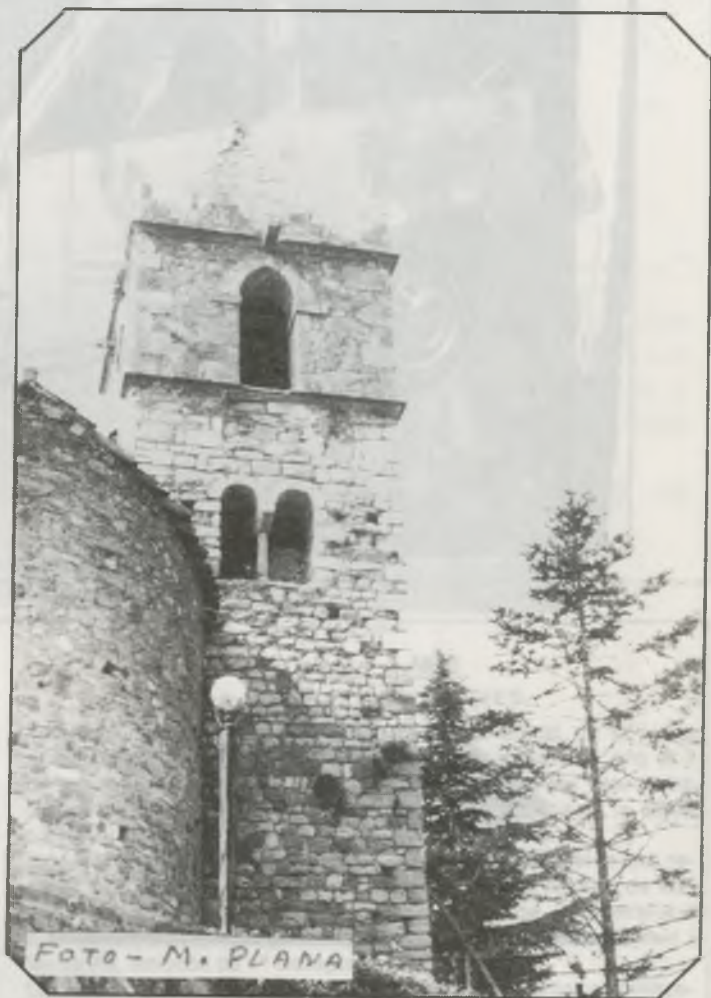
CONCURS N° 20

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

CONCURS PREMIAT AMB LLIBRES
PER VALOR DE 1.000 PESSETES

SABEU QUINES SÓN
LES RESPOSTES CORRECTES ?

- 1 - Actualment celebrem la Festa Major el tercer diumenge d'agost, saps a quin dia es feia anys enrera?
(15 d'agost - 16 de juny - 18 de juliol)
- 2 - Saps qui ocupa el càrrec de conseller d'Esports al nostre Ajuntament?
(Dolors Horta - Alfons Auladell - Ramon Miralpeix)
- 3 - L'escriptor català, Josep Pla, era fill de la «província» de Girona, d'on?
(Palafrugell - Palamós - Figueres)
- 4 - Saps quin dia del mes de juliol es feu la festa del Futbol-base a Arbúcies?
(10 - 18 - 31)
- 5 - Aquest campanar el tenim a pocs quilòmetres d'Arbúcies, saps on?
(S. Feliu de Buixalleu-Espinelles-Viladrau)

- Envieu les respostes a PERXADA d'Arbúcies o porteu-les a l'oficina de la Caixa o a la Biblioteca.
- Teniu temps fins al 20 d'agost. Les respostes correctes seran sortejades i el mes vinent publicarem la solució i el nom del guanyador.

SOLUCIÓ CONCURS N° 19

1 - Rafael Vilà.	3 - el 15.
2 - Marina Rossell.	4 - quatre
	5 - Hostalric.

NOTA

No havent-hi hagut cap resposta correcta, s'acumularà el premi per al mes vinent.

PANDITA

Fabricado por EMELBA, S. A.
Gran Vía de Carlos III, 58-60 F. entlo. 1.ª
Tel 330 11 66 - 339 50 58 - BARCELONA-28

indcar, s. a.

PRODUCTES DE LA CARROSSERIA

Poligon Indus. Forres Pujals
Tel. (972) 86.01.65 - ARBÚCIES (Girona)

FUTBOL

-PRESENTACIÓ DE L'ARBÚCIES-

El passat dia 21 de juliol es presentà oficialment la plantilla del primer equip arbucienc. No hi havia gaire novetats, el porter **Toni Plana**, el defensa cedit del Girona **Gallardo**, el centrecampista ex-hilarienc i gran fitxatge **Jordi Comas** i els avanters **Rodrí** -fitxat del Palamós- i el nostre conegut **Rafael Ribera**. És esperat algun reforç per la davantera, que pal·lī éen part un dels llocs més febles de la plantilla. Els partits de pre-temporada -que jugarem a Sta. Coloma de Farners i a casa contra Manresa, Sant Celoni i Barça «amateur»- ens marcaran el camí del què pot ésser l'equip arbucienc 81-82 que enguany jugarà a 1ª Regional.

La plantilla que de moment té a les seves ordres el preparador senyor **Mis** és:

Porters: **De Haro** i **Plana**.

Defenses: **Navas**, **Martí**, **Ferrer**, **Vilñas** i **Gallardo**.

Centrecampistes: **Camps**, **Comas**, **Monell**, **López** i **Nic**.

Davanters: **Prat**, **Pastells**, **Rodrí** i **Ribera**.

-Jaume Sureda-

-II TROFEU CROMATS VALDIVIEJAS-

¡¡L'AT. MONTSENY GRAN GUANYADOR!!

Amb la participació dels equips d'empreses locals **At. Montseny**, **At. Valdiviejas**, **Independent** i **Puma**, es disputà els dies 4 i 5 de juliol l'esmentat trofeu, que enguany tingué en **L'At. Montseny** a un clar guanyador, en imposar-se en la final a l'**At. Valdiviejas** per un escandalós 6-0.

-RESULTATS-

SEMIFINALS

At. Montseny, 4 - Independent, 4
(Guanyador l'At. Montseny per penals)

At. Valdiviejas, 3 - Puma, 1

PARTIT 3er. i 4 art. LLOC

Independent, 6 - Puma, 2

FINAL

At. Montseny, 6 - At. Valdiviejas, 0

FUTBOL I

-II CAMPIONAT LOCAL-

La parella **Miquel Serra** i **Ramon Vilamala**, han estat els guanyadors del **II Campionat de Futbolí**, que organitzat per la **Penya Barcelonista d'Arbúcies**, s'ha celebrat en els darrers mesos al **Cafè Torres**. El campionat, anualment es disputa per parelles i al sistema de Lliga, tret de la fase final que la juguen els quatre millor classificats i que enguany i per ordre de classificació han estat en **Miquel Serra - Ramon Vilamala**; **Albert Rodrigo - Josep Mª Robau**; **Jaume Sureda - Lluís Sureda** i en **Josep Planiol - Josep Vila**.

CICLISME

-LA VOLTA -81 A ARBÚCIES-

Falten pocs dies perquè la seixanta-unena edició de la Volta arribi a Arbúcies. La Volta, que començarà a Platja d'Aro el 3 de setembre és a punt, i la nostra vila, es prepara per rebre amb tots els honors que es mereix aquesta tercera etapa de la cursa catalana que finalitzarà el 6 de setembre a Arbúcies.

La tercera etapa Barcelona-Arbúcies pot ésser decisiva pel resultat final de la ronda, car en ella els corredors hauran de salvar les dificultats que representen els colls de la Conreria i el Muntanya de 2ª categoria i els sempre decisius Coll Formic i Santa Fe, ambdós de 1ª Categoria.

La Secció Ciclista de la Unió Esportiva Sants -entitat organitzadora- ha reunit enguany una participació de luxe. A més dels corredors espanyols **Fernández**, **Esparza**, **Lejarreta** -que guanyà l'any anterior- **Belda**, etc. etc., ens ha portat de fora a primeríssimes figures que enriquiran la cursa a un alt nivell. El «**TI - RALEIGH**» holandès vindrà amb **Van de Velde** -segon l'any anterior- **Luberding** i el jove i ràpid **Oosterbosch**; el «**BOULE-D'OR**» belga portarà a **Freddy Martens**, ex-campió mundial, guanyador de 5 etapes i del Maillot Verd del Tour - 81 i una de les grans atraccions de la cursa. No oblidem tampoc a **Roberto Visentini**, un jove de 24 anys que junt a **Gianni Giacomini** -actual campió del món amateur- faran molt perillós a la «**SAM-MONTANA**» italiana «l'estol» més jove de la Volta. L'equip estranger més fluix serà el «**CICLO-AUFINA**» suís, que portarà com a ciclistes més coneguts en **Breu** i en **Sutter**.

Més al·licients no poden faltar. La **Volta-81** ens oferirà ciclisme del bo, del que fa afició. Si, la **Volta-81** arribarà a la nostra Vila, i des d'aquí donem les gràcies a qui ha fet possible tan meravellós espectacle perquè la **Volta** és sempre. . . **LA VOLTA**.

-JAUME SUREDA-

MAINADA

CONTE DE L' OLLA TRENCADA

Una vegada hi havia un home que pidolava aliments a la casa d'un mercader. I la farina d'arròs que li donà el mercader la guardà dins d'una olla que tenia penjada a la paret. I pensà: «En una època de fam com aquesta que vivim, aquesta olla val molts diners. Si la venc em compraré cabres i com que es reproduïxen molt ràpidament, formaré un ramat i el canviaré per vaques. Després vendré els vadells i compraré

més i més animals, i així m'aniré fent ric. Em construiré una casa molt luxosa i algun senyor podrà em donarà la seva filla per muller i així tindrè un fill sa i eixerit que serà l'orgull de la meua vida. I, mentre ell viatjarà d'una banda a l'altra la meua esposa farà les feines de la casa i si es distreu agafaré aquest bastó que tinc i li clavaré una bastonada . . .»

I amb l'agitació del seu pensament aixecà el bastó i pegà un cop tan fort a l'olla que quedà feta bocins. I ell, tan pobre com sempre quedà ben blanc de farina.

J O C S

J O C S

J O C S

J O C S

J O C S

A qualsevol hora i a qualsevol lloc podeu jugar a . . .

- 1/ **CURSA DE GRANOTES:** Els corredors, amb les quatre grapes a terra, van fent bots fins a arribar a la meta; el qui arribi primer guanyarà una moneda. El nombre de corredors que intervendran a cada cursa variarà segons la concurrència.
- 2/ **DOMADURA DE CAVALLS:** Els participants constituïran equips de dues persones un cavall i un cavaller. El cavaller d'un equip muntarà el cavall de l'altre. Sense agafar-se amb les mans, el cavaller ha d'intentar de no caure del cavall al llarg dels dos minuts que dura el joc; el cavall saltarà constantment per llençar-lo a terra.
- 3/ **ULLS CLUCS:** A l'interior d'un cercle assenyalat amb una corda es deixa una «xapa» els jugadors amb els ulls envenats l'han de trobar sense sortir del cercle. Convé que hi hagi força jugadors a dins del cercle.

QUE US HO PASSEU MOLT BÉ !

PLANXA

i

PINTURA

J. VALLMAJÓ

Carretera Hostalric - Arbúcies, Km. 14'300
TEL. 86.04.92 - ARBÚCIES (Girona)

SERVEI

DE GRUA

PERMANENT

QUÈ ENS QUEDA DE L'AUTONOMIA ?

L'estiu del 1979 els negociadors de l'Estatut d'Autonomia van tornar de Madrid cantant victòria. Segons ells, Catalunya obtenia competències importantíssimes que no havíem tingut mai des del Decret de Nova Planta, la divisió provincial no comptaria per a nosaltres i les Diputacions podríem fer-les desaparèixer de seguida que volguéssim; en fi, en el seu conjunt i gairebé en cadascuna de les seves parts, l'Estatut era molt millor que el del 1932. Es creien tots el que tots proclamaven? Del tot, no crec que s'ho cregués cap d'ells però alguns, malauradament, eren prou curts o estaven prou engegats per creure-s'ho a mitges.

Dos anys després, poca cosa queda d'aquella eufòria. L'optimisme d'aleshores ha anat a poc a poc esvaint-se i ara, quan es va veient el sentit que el Tribunal Constitucional dóna al text estatutari, les cares es van allargant cada dia. La recent sentència del Tribunal Constitucional ha anul·lat totalment la Llei de Transferència urgent i plena de les Diputacions a la Generalitat que fou aprovada pel Parlament a finals de l'any passat. En escriure aquestes ratlles, no coneixem encara les consideracions amb les quals el Tribunal justifica la seva sentència però és gairebé segur que és la base mateixa de la competència de la Generalitat en matèria de règim local (que l'Estatut qualifica d'exclusiva) la que el Tribunal Constitucional ens nega. Les conseqüències de la dita sentència aniran, doncs, molt més enllà del cas de les Diputacions i és la nostra pròpia potestat en matèria municipal la que quedarà poc menys que anul·lada.

Una flor no fa estiu ni dues, primavera. Però una sentència anterior del mateix Tribunal ja va anul·lar una disposició de l'Estatut de Centres Escolars aprovat per les Corts de l'Estat que, per certes qüestions, permetia que elaboréssim nosaltres una legislació pròpia. Hi ha també les decisions del Tribunal respecte a Euzkadi. I no voldria cridar el mal temps però ja veurem què passarà en el cas de la Llei Catalana de Biblioteques, contra la qual el Govern de Madrid acaba també de presentar recurs.

Tot això pot estranyar-nos? A mi, gens. Tot està en la lògica dels fets. Tal com està compost el Tribunal Constitucional no calia ésser gaire eixerit per preveure quines serien les seves reaccions. Així i tot, si només fos això que hem dit podríem encara pensar, no obstant, que, per malament que s'interpreti, l'Estatut ens garanteix tanmateix algunes coses que no ens poden ésser discutides. Error, garrafal error! Els que pensaven així fins fa poc, si són de bona fe, han de reconèixer ara que anaven ben errats. Perquè la Constitució dóna a Madrid l'arma absoluta que pot destruir gairebé totalment l'autonomia i pràcticament anul·lar-la sense que el poble de Catalunya, que la va votar per referèndum, pugui dir ni paraula. Aquesta arma absoluta és l'article 150.3 que permet, en nom de l'interès general, elaborar les lleis dites d'harmonització. Per mitjà de les lleis d'harmonització, amb una simple majoria absoluta a les Corts, l'Estatut pot anar essent encrostonat **ad libitum**. Si, com tot ho fa creure, els dos projectes en tràmit tiren endavant, aviat en tindrem la prova.

Què quedarà de la nostra autonomia? Segurament, poc més, molt poc més, que una simple descentralització administrativa. Millor que res, evidentment, però moltíssim menys del que havíem tingut, del que durant 40 anys havíem esperat i del que els electors de bona fe havien cregut aconseguir amb la Constitució del 1978 i l'Estatut del 1979.

Quines conseqüències hem de treure de tot això? Simplement, que cal continuar lluitant. Que hem d'acatar la Constitució que el poble de Catalunya va votar però que més que mai hem d'afirmar que la voluntat de Catalunya és recuperar la seva sobirania i que, per tant, aquesta Constitució hem de canviar-la. Ens han pres el pèl, s'han burlat de nosaltres: Que ens serveixi de lliçó! De moment no tenim altra cosa a fer que conservar la serenitat i el seny, comportar-nos amb dignitat i dir ben clar que no renunciem a res. El poble català en les pròximes eleccions tindrà la paraula.

HERIBERT BARRERA
Secretari General.

* ANUNCI PUBLICITARI